

"Dacă vor tăcea aceștia, pietrele vor striga."
(*Sf. Evanghelic după Luca 19, 40*)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naționaliști creștini

- în duhul NAȚIONAL CREȘTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul XI Nr. 142 MAI 2015

Apare în ULTIMA ZI a lunii

2,5 lei

Director fondator: NICADOR ZELEA-CODREANU

Redactor-șef: Nicoleta Codrin

RELAȚII CU PUBLICUL:

Marius Prichici OP 32, CP 157 București, tel.: 0746700117, e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

SITE: www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Editorial Eclipsa

Actualitate Ce-ați pierdut din vedere

Atitudini Frauda donării de organe (II)

Correspondență Mărturii despre neînvinși
Comerțul de subzistență

Presă legionară interbelică (XIX)

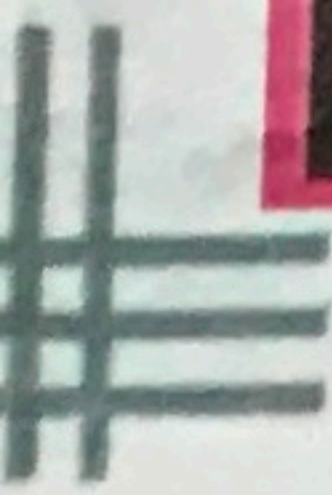
Spiritualitate Oastea Domnului (II)

Diverse Manipularea vremii (II)

Ce nu știți despre vaccinuri
Dezvăluirile unui pădurar

Moștenirea Codreanu (XV)

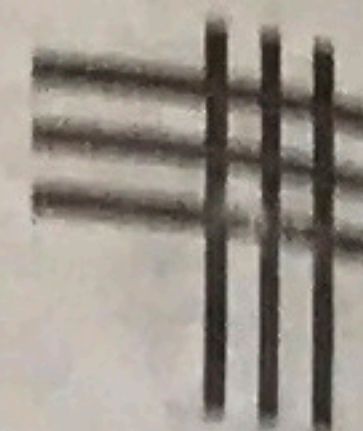
Concurs, Poșta Redacției

Editorial ECLIPSA

Luna aceasta s-au împlinit 22 de ani de la moartea lui Horia Sima, în vârstă de 87 de ani. S-a stins din viață în Germania, pentru că i s-a oprit stimulatorul cardiac în timp ce-și număra pașapoartele false.

Cu prilejul comemorării, sub titlul de "Document", internetul a fost invadat de scrisoarea deschisă a preotului Liviu Brânzaș către dr. Șerban Milcoveanu. Părintele era indignat de apariția cărții dr. Milcoveanu intitulată "Corneliu Zelea-Codreanu altceva decât Horia Sima". Epistola i-a fost publicată post mortem în 1999, în suplimentul "Gazetei de Vest", sub titlul "Horia Sima, Comandantul". Acum această scrisoare - "document", vezi Doamne! - a fost scoasă de la naftalină. Pentru că e numai bună pentru omagierea comandantului exclus din Mișcare în 1954: laude deșuchate ignorând realitatea, repetate obsesiv, și,

DE CE ÎL URA LUMEA PE SIMA

"Cred că este de mare importanță constatarea că de 50 de ani nu s-a aflat nici un dușman înverdat al Mișcării Legionare care să spună măcar un singur cuvânt de apreciere la adresa lui Horia Sima. Toți îl urăsc! De ce?" se întreabă preotul.

Am putea să răspundem cu aceeași ironie ieftină pe care o abordează sfinția sa de la început la sfârșit: nu ne miră deloc că-l urau toți! Ce cuvânt de apreciere poți avea pentru el?!

Dar replică serios: dacă într-adevăr comuniștii l-ar fi urât pe Sima, îl prindeau și-l omorau sau îl aduceau în țară și-l băgau la închisoare, ca pe comandantul legionar Puiu Traian, răpit din Berlinul de Vest! Dar le convenea Sima...

Oare pentru că "sub comanda lui Legiunea a fost mereu o primejdie pentru ei și nici o clipă nu a încetat lupta"? (așa susține pr. Brânzaș).

Marea majoritate a legionarilor din exil îl părăsiseră după ultima lui ispravă (povestea cu copilul din flori făcut cu soția camaradului care-l adăpostea și-l hrănea!). Iar legionarii din țară erau în închisori! Deci cine să luptă "sub comanda lui", cei care-l părăsiseră, sau cei în lanțuri?

"Ați putea să ne faceți să înțelegem de ce s-au temut de Horia Sima dușmanii Mișcării - mai ales comuniștii - dacă a fost un om atât de puțin dotat intelectual și moral? Un om mediocru și instabil nu reprezintă nici un pericol pentru nimeni".

Exact! De asta l-au și lăsat comuniștii în pace pe Sima, pentru că era mediocru și instabil. De unde reiese că s-ar fi temut de el?!

"Ne putem mira cât de proști erau bolșevicii care obligau pe legionari să părăsească pe Horia Sima. Dacă el era cel ce se străduia - după opinia dvs. - să gareză trenul Legiunii pe o linie moartă, de ce nu-l lăsa bolșevicii să-și ducă opera până la capăt?"

Opera de distrugere a Mișcării era deja la capăt în anii 50: Sima nu prea mai avea ce face în plus.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII SIMIST (EXEMPLU)

"Noi vă putem dovedi că oastea, băcăliile și morții din Legiunea condusă de Horia Sima reprezintă exact istoria eroică a Mișcării Legionare din ultima jumătate de veac".

Serios? Când a condus Sima ceva? La 3 septembrie 1940 NU, la 21 ianuarie 1941 NU, rezistența din munți, NICI atât! Punct.

"Cine a dus Legiunea la un asemenea moment de importanță istorică?" se întreabă dl. Brânzaș cu referire la participarea legionarilor la guvernare în septembrie 1940.

NOTE REDACȚIONALE:

1. Pr. Liviu Brânzaș, născut în 1930, era adolescent la terminarea războiului. A fost arestat în 1951 pentru activitate anticomunistă și condamnat la 25 de ani de muncă silnică, fiind eliberat 13 ani mai târziu.

Dr. Șerban Milcoveanu, născut cu 19 ani mai devreme, în 1911, a cunoscut Mișcarea, personalitățile ei și pe Căpitan în 1935, prin intermediul vărului său, prințul diplomat și comandant legionar Alecu Cantacuzino. Dr. Milcoveanu a fost șeful studențimii române pe țară în perioada 1937-1940, supraviețuitor al masacrului elitei legionare din noaptea de 21/22 sept. 1940 (a fost închis cu Căpitanul la

în același timp, atacuri perfide la adresa codreniștilor).

Pentru cititorul neavizat s-ar putea să pară o dispută internă a Legiunii, o ceartă în familie, cu normala proiecție negativă asupra întregului. Nici gând! Așa cum observă mulți legionari notorii (Dumitrescu-Borșa, Papanace), simismul este crescut pe trunchiul Legiunii, dar este un vâsc, un parazit care numai s-a hrănit din seva Mișcării, deformându-i doctrina. Foarte important: disidentul, conform DEX, este o "persoană care are opinii deosebite față de colectivitatea, organizația etc. din care face parte". SIMA este cel care s-a abătut de la principiile legionare, nu codreniștii. Deci el și adepții lui sunt disidenții!

De prin 2005, de când am publicat serialul "Din culisele Legiunii", eu personal n-am mai dedicat nici un articol lui Sima. Sperăm să n-o mai fac niciodată.

Căpitanul, evident, că doar nu Sima, peste noapte, hocus-pocus, cum crede pr. Brânzaș (și toți simiștii)! Da, rețineți: "marea biruintă" de la 6 sept. 1940 (cum o numesc simiștii), se datorează tot Căpitanului, nu lui Sima! Au fost necesari 10 ani de iertfe! Și au fost consumați în doar 4 luni (sub conducerea lui Sima)!

E clar ce înseamnă să fii simist?

"El, Horia Sima, l-a ridicat pe Căpitanul din mormânt și l-a arătat lumii în chip de victimă nevinovată. Când zic <<scoaterea de sub beton>> nu mă refer la actul material al lucrării, care s-a făcut în prezența familiei Căpitanului, ci la actul politic care a făcut posibil acest lucru".

"Actul politic" al lui Sima? A organizat la Brașov și Constanța detronarea regelui de la București, cu petarde și pistoale vechi, iar el stătea pe graniță deghizat și pregătit să fugă! Tentativa a eșuat și noroc cu gen. Coroamă care a refuzat să tragă în manifestanții din fața Palatului Regal Meritul pentru "actul politic" de la 6 sept. 1940 îi revine deci lui Coroamă.

UNDE A FOST MIȘCAREA CODRENISTĂ

"Ziua de naștere a lui Horia Sima era sărbătorită la Aiud, alături de celelalte momente legionare (...) Unde era atunci Mișcarea Legionară "codrenistă", cine o comanda, care era numărul celor care o alcătuiau și care sunt faptele ei de rezonanță istorică?

Degeaba vă osteniți să scoateți din neant o entitate care n-a existat în realitate niciodată așa cum încearcă unii să o impună".

Unde era Mișcarea Legionară "codrenistă" în vremea comunismului? O parte în închisori, iar alta, mult mai mică, în exil.

Cine ce să comande în închisoare?! Iar în exil codreniștii au fost conduși de triumviratul Gârneață - Papanace - Iasinschi. (Și au făcut, în principal, același lucru ca și simiștii, mai puțin intrigile: și-au scris memoriile, au publicat articole și au reeditat cărțile legionare clasice.)

Altă parte murise pe front, iar partea cea mai importantă fusese lichidată în septembrie 1939.

"... părintele Dumitrescu-Borșa a dat un examen hotărâtor (n. n.: la Aiud), care a arătat în mod clar și definitiv, că nu era el cel chemat și demn de a fi urmașul Căpitanului. Păcat de eroismul său din Spania!"

Tocmai că nimeni nu s-a considerat demn de a fi urmașul Căpitanului, nici măcar comandantul Bunei Vestiri (printre care și pr. Dumitrescu-Borșa), în vreme ce Sima, da!

O comparație între cei doi ar fi posibilă doar în condiții identice: să-l fi văzut pe Sima 16 ani în

Dar, pentru că noi am rămas "câinii de pază ai Legiunii", cum spunea Șeful, trebuie!

PR. BRÂNZAȘ spune că a scris PENTRU GENERAȚIILE CARE VOR VENI, să știe că Horia Sima a fost un erou. Să se fi schimbat așa radical definiția eroului în ultimul secol?!

DE ACEEA SCRIEM ȘI NOI. PENTRU ACEIAȘI. Ar fi stupid să ne bălăcim în continuare în minciuni după 20 de ani de la aflarea adevărului.

Bineînțeles că n-o să vă plictisesc cu abaterile lui Sima de la linia Mișcării trasată de Căpitan - motiv pentru care a apărut diferențierea ireductibilă simism - codrenism.

Voi răspunde pe scurt "nelămuririlor" simiste. Pentru că așa e frumos, așa e bine, așa e moral: să nu lași lucrurile neexplicate. Mai ales că în iulie vor serba nașterea lui, în septembrie "marea biruintă", și ar fi penibil să citim aceeași scrisoare...

Închisoarea comunistă! Apropo: el - în calitate de șef suprem, nota bene - cu eroismul din ce perioadă se poate lăuda? Cu eroismul altora, al celor din munți?!

APOTEOZĂ:

MARTIRII TEMNIȚELOR ȘI ADULTERUL SIMA

"Acel tineri superbi, dintre care o parte și-au găsit sfârșitul în temnițele comuniste, rămânând până la moarte sub ascultarea lui Horia Sima, ridică glasul din adâncul mormintelor fără cruce și strigă tuturor detractorilor".

Puteau să ia atitudine, când erau închiși? Ce-ar fi trebuit să facă, declarații de presă?

"Virgil Maxim a înțeles, ca puțini dintre legionari, că Horia Sima a reprezentat cel mai fidel spiritul legionar pe linia Căpitanului. Dacă un om cu o atât de profundă viziune și trăire religioasă a avut această credință, nu știu cine s-ar putea găsi să-l contrazică cu argumente valabile".

Virgil Maxim nu citise memoriile lui Sima, pentru că nu apăruseră încă!

De exemplu, simiștii o țineau sus și tare că șeful lor nu fugise din țară în portbagajul unei mașini, că era o calomnie ordinară. Până când au apărut memoriile lui Sima și în țară (1995). Atunci au înțepenit: deci nu era calomnie!

Și-au revenit însă repede. Păstrează tăcere de mormânt asupra subiectului și au reluat cu frenezie mai mult decât suspectă partitura eroului. Acum e și mai clar ce înseamnă să fii simist?

Sfântul închisorilor, Valeriu Gafencu, pus alături de adulterul Sima? Ce porcărie!

E clar ce înseamnă să fii simist!!

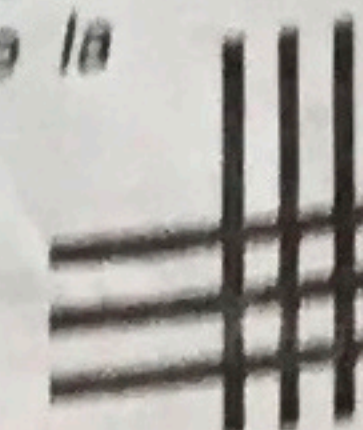
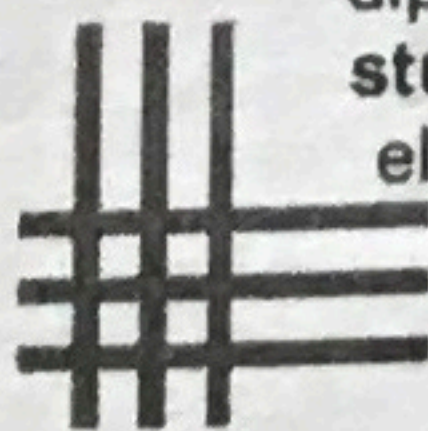
ECLIPSA

De mai bine de jumătate de secol Legiunea trece printr-o serioasă și nemeritată ECLIPSA. Dr. Al. Ronett (frate de Cruce din vremea Căpitanului, devenit unul dintre apropiații lui Sima și trezit astfel la realitate), concluzionează în cartea "O pacoste sau un destin vitreg?" că ECLIPSA LEGIUNII se datorează nu atât multilor dușmani, cât pacostel purtând numele "Sima".

În schimb, unii îl urmează: "Noi l-am iubit și l-am urmat pentru că ne-am regăsit în el: în scrisul lui, în faptele lui..."

Noi nu! Asta e diferența simism - codrenism.

Nicoleta Codrin

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE

"Dacă nu vrei să-ți pierzi slujba, nu te mai juca cu drujba!"

Mii de persoane au fost prezente la protestele din luna mai împotriva defrișării României, în aproape 40 de localități din țară și din diaspora.

PROTESTE de proporții sunt anunțate la începutul fiecărei luni, unul dintre acestea având loc de Ziua Mediului, 5 Iunie.

Ca de obicei, televiziunile au minimalizat amploarea manifestațiilor, iar ziarele nu au scris nimic. Cine are probleme cu estimarea numărului de participanți, are la dispoziție înregistrările video de pe internet. **"Vă rugăm să ne scuzați, eram mai mulți decât ați învățat să numărați!"...**

La **BUCUREȘTI** cca **3.000 de persoane** s-au adunat în Piața Charles de Gaulle pentru a protesta împotriva despăduririlor abuzive.

Oamenii au venit cu pancarte cu mesaje interesante: *"Nu corporația face legislația", "Așteptăm la DNA fabrica de chereștea", "Toate partidele ne taie pădurile", "Codru-i frate cu poporul, nu cu drujba și toporul", "Mafia defrișează, Iohannis protejează", "Un copac de mai tăiați, o să ajungeți spânzurați!"*

Bucureștenii au spus că acesta este de abia începutul. **Klaus Iohannis** fost a criticat la portavoce pentru decizia de a introduce în CSAT subiectul

defrișărilor, un gest pentru a închide gura străzii, și i-au făcut o dedicație: **"Dacă nu vrei să-ți pierzi slujba, nu te mai juca cu drujba!"**

"Parlamentul vinovat, pentru codrul defrișat", au strigat, totodată, oamenii și au cerut o lege prin care minimum 33% din teritoriul României să fie împădurit și să se interzică defrișarea și furtul de lemne:

"Avem 31% munte din care doar 51,9% este acoperit de pădure, 36% deal cu pădure în proporție de 37,2% și câmpie 33% cu 10,9% pădure. Noi, toți cetățenii României, trebuie să restabilim echilibrul natural".

Manifestația a fost apolitică: *"Așa cum ne-am mobilizat pentru Roșia Montană și împotriva exploatarei gazelor de șist, așa ne mobilizăm și pentru păduri"*.

De asemenea, la **BERLIN, BRUXELLES, COPENHAGA, LONDRA, MADRID, PARIS, KOSOVO, VIENA, MONTREAL și TORONTO** românii au organizat manifestații contra despăduririi României.

Mai multe ambasade ale Austriei au primit scrisori despre practicile companiei Schweighofer. Au fost trimise scrisori și clienților firmei austriece.

La **GALAȚI** s-a scandalat: *"Schweighofer, vrei pădurile, venim cu topoarele"*. (Schweighofer este una dintre firmele care ne distrug și ne fură codrii).

La **SF. GHEORGHE** protestul a fost formulat în trei limbi pentru a opri defrișările și fabrica Schweighofer de la Reci care funcționează fără autorizații. În plin scandal internațional legat de practicile frauduloase, compania Schweighofer a deschis noua fabrică de chereștea de la Reci. Organizațiile de mediu reclamă lipsa mai multor autorizații.

La **TIMIȘOARA**, organizatorul protestului, Bogdan Bocșa (40 ani), inginer IT, a lansat apelul pentru ieșirea în stradă pe Facebook. A fost protestatarul cu nr. 1 din Piața Operei și avea cu el o sacoșă plină cu pancarte.

L-au acostat jandarmii, amenințându-l cu un proces și somându-l să spargă adunarea care protesta pașnic, fără să scandeze nimic, ci doar afișându-și în liniște pancartele pe care erau scrise nemulțumirile lor.

"Mi-au arătat legile și mi-au zis că, fiind adunare publică, trebuia să declarăm în prealabil la Primărie."

Eu am răspuns că de fapt este manifestare cultural-artistică și că nu trebuie declarată. Le-am zis să-mi demonstreze că adunarea publică nu e manifestare artistică.

Mi-au zis că ne dau jumătate de oră ca să abandonăm încercarea de protest. Le-am zis că o să vorbesc cu oamenii și o să decidem toți. Cu toții am hotărât să mergem să ne plimbăm prin oraș. Nu am scandalat nimic, doar ne-am afișat pancartele."

Ar fi putut să stea comod acasă în fața televizorului sau a calculatorului. A preferat să ia atitudine.

La **CLUJ** încă de la prima strigare peste **5.000** de clujeni au ieșit în stradă pentru păduri, întăriți cu maramureșenii din Borșa și moții din Câmpeni, Mărișel, Muguri-Răcătau. Moții au protestat dimineața în centrul CÂMPENIULUI, apoi au plecat la Cluj și au participat și la protestul de aici.

La **BRAȘOV** peste **700** de persoane (conform declarației oficiale a Jandarmeriei) au participat la protestul împotriva despăduririlor abuzive. Dacă la ora 16.00, la locul din fața Prefecturii se adunaseră aprox. 150-200 de oameni, până la final numărul acestora a crescut progresiv, ajungând la 700.

"Veniți cu toții și strigați tare că România nu e de vânzare", "Secetă și inundații, dacă ne tăiați copacii", "Copacii tăiați, țepe pentru deputați!", "Avem o bucurie, hoții în pușcărie!" (Brașovul are un număr record de parlamentari și alți politicieni cu probleme penale - n. r.), sunt câteva dintre scandările care s-au auzit pe parcursul marșului pe traseul din Centrul Vechi. De asemenea, s-a strigat împotriva companiei Kronospan de la Sebeș (producător de formaldehidă), care are o fabrică și la Brașov.

Protestul de la Brașov s-a desfășurat în mod pașnic, fără nici un incident. Oameni de toate vârstele, de la copii la bunici, pancarte cu mesaje pentru guvernanți, scandări cu rime ingenioase, trubaduri cu chitare și tobe, doamne în costume populare și bicicliști. Iar la final, o **amendă-record, de 5.000 de lei!** Pentru că ar fi mărșăluit în afara traseului!! Amendă va fi însă contestată, după cum au spus organizatorii protestului. Dl. Tiberiu Duluman, cel care a depus notificarea la Primărie, a semnalat faptul că membrii Comisiei de Circulație au modificat fără aprobarea sa acest traseu (fapt împotriva legii) și consideră că excluderea zonei

Republicii - Piața Sfatului (ambele pietonale și cele mai intens circulate din Centrul Vechi), nu se justifică.

Poliția ne amendează, jandarmii ne amendează, ANAF-ul ne amendează, Bănicioiu vrea și el să ne amendeze...mai sunt și alții... România chiar funcționează cu amenzi și cu taxe letale? Toate aceste scârbe nu-și dau seama că nu noi trăim din banii lor, ci invers?!... Sperăm să sosească ziua în care se vor ascunde precum milițienii în '90...

Activistul brașovean **Erwin Albu**, plecat la sfârșitul lui aprilie într-o călătorie pe bicicletă prin Europa, spre orașele ce găzduiesc principalele instituții europene, a purtat **mesajele împotriva despăduririlor** abuzive din România printre europenii din toate colțurile continentului și **pe la sediile de instituții ale UE.**

În ciuda primirii bune de care a avut parte, Erwin a povestit însă că la **Curtea Europeană de Justiție** nu a putut ajunge. *"La această instituție nu ai voie să*

intru cu un tricou cu mesaj de salvare a pădurilor. În schimb, poți intra liniștit cu tricouri care promovează Coca Cola, Mc Donald's sau Monsanto și alte obiceiuri nesănătoase. Purtați un tricou cu următorul mesaj pentru salvarea pădurilor României la Luxemburg. <<Save the Romanian forests! E.U., where are you? European Corporations cut trees and plant corruption in Romania>>".

Pe data de 9 mai, când românii protestau la București, Focșani, Iași, Sibiu, Timișoara, Brașov, Galați, Sf. Gheorghe etc., Erwin Albu a ajuns la **sediul de la Strasbourg al Parlamentului European**. I-a pus în mare încurcătură pe agenții de pază care nu au știut dacă era sau nu cazul să îi permită intrarea. În cele din urmă i-au arătat ieșirea, deși gestul înseamnă nici mai mult nici mai puțin decât **îngrădirea dreptului la liberă exprimare, și deși era Ziua Porților Deschise!**

Sursa: www.romaniacurata.ro

***

Vin americanii

Prin anii 50 românii ar fi făcut stop cardiac de

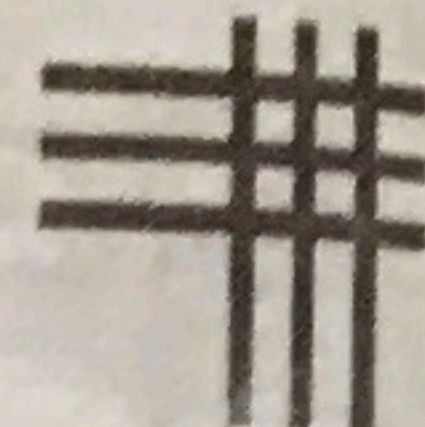
bucurie la auzul acestor cuvinte. Ar fi murit în masă de inimă!

I-au așteptat jumătate de secol. Ascultau înfrigurați posturile occidentale de radio să vadă CÂND vin americanii. Nu dacă, asta era o certitudine în mintea multora, nu se știe de ce: nu ei ne dăduseră pe mâna rușilor?!

(continuare în pag. 13)

Redacția

FRAUDA DONĂRII DE ORGANE (II)

continuare din numărul trecut

În "moarte cerebrală". Dar "cât de mort"?

Când este vorba de moartea unui om ar trebui mai întâi să răspundem la întrebarea "ce este omul"? Fiindcă deja de aici începe controversa.

Printre suporterii ipotezei morții cerebrale se află mulți susținători ai unei imagini biologic-materialiste despre om, care reduce existența umană la fenomenele măsurabile "științific" și "explică" gândirea sau conștiința umană cu ajutorul proceselor biochimice, respectiv electrice, la nivelul creierului. Dar oare așa să stea lucrurile în realitate?

Definiția "morții cerebrale" este foarte controversată între neurologi: oare "linia zero" în EEG dovedește cu adevărat încheierea oricărei activități electrice în creierul mare? Atunci de ce mai poate fi dovedit un rest de activitate când se face un EEG nazofaringian (se introduce un electrod prin nas până în apropiere de membrana creierului unde este situat simțul mirosului - Riechhirn)? Și ce semnifică faptul că și creierul unui "mort cerebral" poate continua să producă hormoni?

Apropos de ceea ce ne definește mai mult ca oameni, vă invităm să vă gândiți la următorul lucru: când încetează activitatea creierului, inima poate continua să bată. Când încetează activitatea inimii, în mai puțin de câteva minute încetează și orice activitate a creierului!

Asociația germană "Initiative KAO" ("Informare critică despre donarea de organe") a formulat următoarele idei cu privire la **procedura dubioasă a declarării morții cerebrale**:

- Pierderea completă a funcțiilor cerebrale - "moartea cerebrală" - nu se poate constata cu certitudine.

- Viața și moartea nu pot coexista într-un om. Poate un om să fie "mort" și în același timp să aibă organe vitale de donat??

- "Moartea cerebrală" este o definiție strict legală și fără baze științifice, creată doar pentru a putea extrage oamenilor organe vitale fără pedeapsa legii.

- Oamenii aflați în "moarte cerebrală" trebuie hrăniți, îngrijiți, supravegheați și testați pentru compatibilitatea cu primitorii de organe. La nevoie sunt resuscitați. De asemenea, primesc intravenos medicamente pentru îmbunătățirea circulației și a activității inimii, precum și antibiotice sau heparină (care poate duce la hemoragii cerebrale!). Deci "cât de morți" sunt?

- Oamenii definiți ca fiind în "moarte cerebrală" sunt calzi, iar digestia, metabolismul și respirația celulară funcționează. De obicei sunt subfebrili, dar ocazional pot dezvolta și febră. Tensiunea nu este constantă, ci crește la diverse șocuri. Mai ales în timpul prelevării organelor.

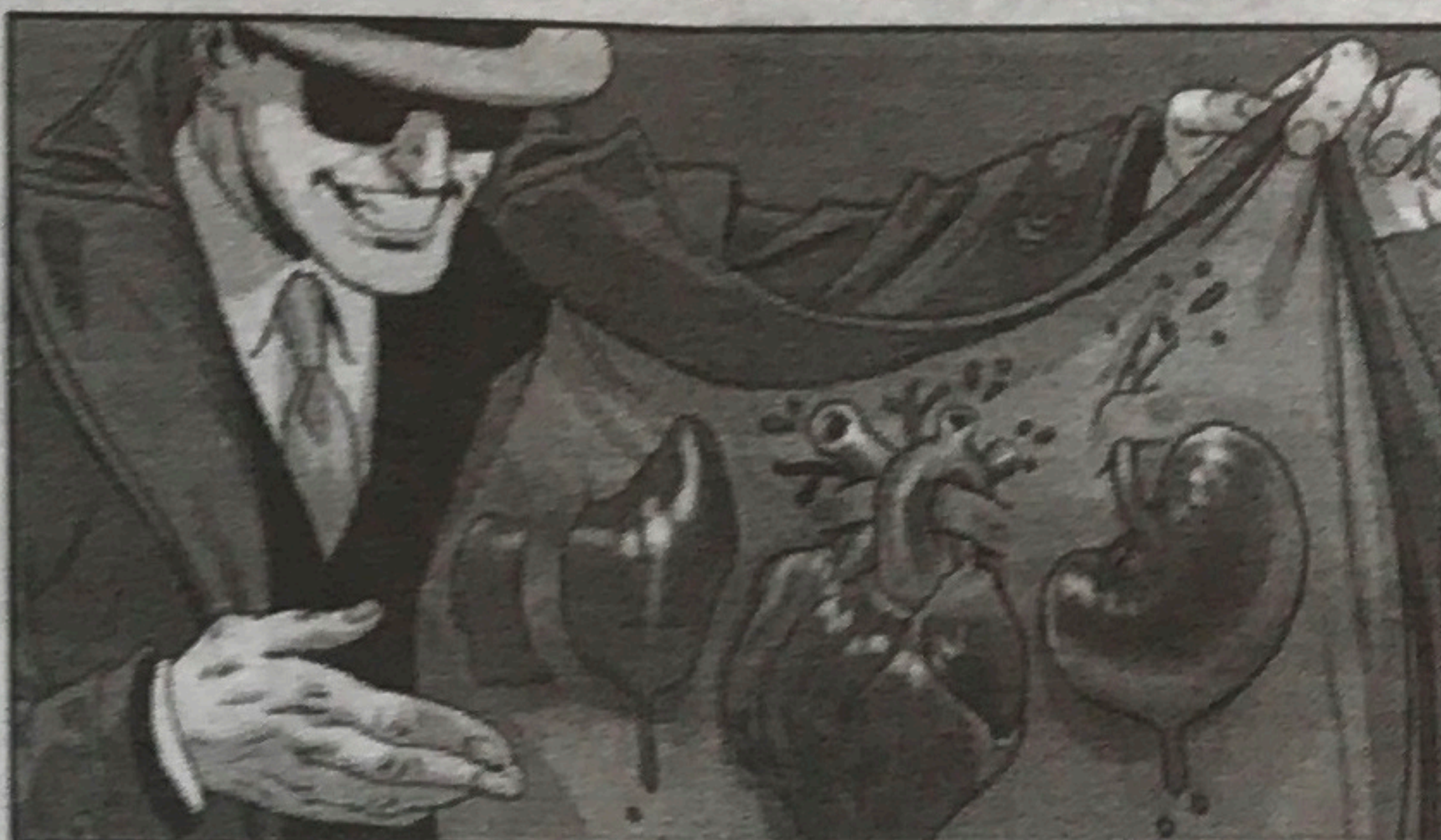
- La oamenii aflați în "moarte cerebrală" au loc în continuare diviziunea celulară și chiar vindecarea rănilor. Sistemul renal este intact, se filtrează în continuare sângele, iar urina se elimină. Sunt produși în continuare hormoni, chiar și cei "fabricați" în creier, a căror prezență poate fi dovedită în fluxul sanguin.

- Cei aflați în moarte cerebrală pot reacționa la stimuli externi. De asemenea, apar mișcări ale membrelor superioare și inferioare.

- Cel mai impresionant este faptul că femeile aflate în "moarte cerebrală" în unele cazuri pot aduce pe lume un copil sănătos. Cea mai lungă perioadă de sarcină cunoscută până acum a unei femei aflate în moarte cerebrală a durat 107 zile; ea a dat naștere prin cezariană unui băiețel, care ulterior s-a dezvoltat normal.

- Donatorul este legat de mâini și de picioare, pentru a se evita mișcările; la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!

- Donatorul este dezinfectat și acoperit cu pansamente sterile; la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!

- Donatorul i se administrează medicamente relaxante și adesea cu efect anestezic; la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!

Mulți anesteziști renunță însă, la sfatul anumitor organizații medicale, la utilizarea analgezicilor. Problema Asociației Medicilor este că aplicarea procedurilor de anestezie confirmă faptul că la persoanele aflate în "moarte cerebrală" este vorba de fapt de oameni încă vii, capabili să simtă durerea în timpul prelevării organelor.

Notă: Despre anestezia morților cerebrale:

În contextul donării de organe s-a întâmplat tot mai des să se observe așa-zisele "reflexe spinale", adică mișcări spontane ale morților cerebrale, care evident deranjează procedura de recoltare a organelor acelor persoane. Așa s-a început cu anestezia morților sau cu administrarea unor medicamente care să ducă la relaxarea completă a mușchilor!

Întrucât un pacient nu are voie să mai aibă nici o urmă de medicament în sânge, DSO (Asociația Germană pentru transplantare) recomandă "pentru evitarea reacțiilor autonome administrarea de substanțe relaxante (de ex. Pancuronium 0,15-0,20mg/kg/greutate corporală), iar creșterea indusă vegetativ a tensiunii și a frecvenței cardiace poate fi evitată prin administrarea, de ex., de Fentanyl 0,1-0,3mg/kg/greutate corporală".

Ce este "creșterea indusă a tensiunii" și ce este Fentanyl-ul?

O creștere indusă vegetativ a tensiunii apare când "ne sare inima în gât", când începem brusc să transpirăm, când tragem o spaimă soră cu moartea. Atunci se vede reacția sistemului nervos vegetativ. Creșterea tensiunii vine de la producția accelerată de adrenalină. Adrenalina apare în situații de frică, durere sau stres îngrozitor.

Fentanyl-ul nu este un simplu medicament, este un opiat și un anestezic de vreo 120 de ori mai puternic decât opiumul!!

Aici este momentul în care trebuie să ne întrebăm de ce oare se consideră că "mortul" ar putea trece prin asemenea stări de frică, durere sau stres îngrozitor încât să aibă nevoie de asemenea anestezice??

Vă lăsăm să judecați singuri!!

- În timpul prelevării de organe medicii anesteziști sunt obligați să mențină funcțiile vitale ale donatorului până când ultimul organ a fost înlăturat. Dacă e nevoie, administrează medicamente, lichide, chiar sânge proaspăt sau plasmă pentru a asigura echilibrul metabolic al donatorului. Pacienții aflați în

"moarte cerebrală" rămân conectați la aparatele de ventilație și la monitoare până la inducerea stopului cardiac.

- La o prelevare multiviscerală - care durează mai multe ore - "donatorul" brășat la aparatul de ventilație este "prelucrat" de diverse echipe coordonatoare de transplant, alcătuite din până la 20 de medici.

Aspecte dubioase și/sau ilegale

"Când informăm societatea despre prelevarea de organe, nu mai obținem organe". (prof. Pichlmair)

Oamenii primesc informații distorsionate, cu toate că Ministerul Sănătății și alte organisme competente sunt responsabile cu elucidarea "actului de transplantare". Suntem practic dezinformați atunci când semnăm: "Sunt de acord cu înscrisura mea ca donator voluntar postmortem..." din moment ce organele sunt extrase dintr-un corp cu metabolism activ, deci viu!!

Drepturile individuale și de confidențialitate a datelor pacienților sunt anulate: medicii sunt obligați să anunțe la cel mai apropiat centru de transplantare orice potențial donator de organe. Această informare se face fără înștiințarea și acordul aparținătorilor.

De exemplu în 2012 au fost raportați în Germania de către secțiile de urgență 2594 de potențiali morți cerebrale, la care au fost chemați coordonatorii de transplant ("agenții autorizați" sau "contabilii morții cerebrale"), iar "moartea cerebrală" a putut fi diagnosticată doar la 1584 dintre aceștia (61%), dintre care 1046 au fost transformați în donatori de organe (66% din cei cu eticheta de "moarte cerebrală" și 40% din numărul total).

Se cunosc deja mii și mii de cazuri când oameni diagnosticați cu moarte cerebrală și-au revenit după ce au fost îngrijiți corespunzător și trăiesc în continuare, bine sănătoși. Deci cum poate o metodă de diagnosticare să fie "sigură" când "morții cerebrale" se trezesc??

Zach Dunlop, de exemplu, este un tânăr care a avut norocul să aibă un văr asistent medical de terapie intensivă, care nu s-a mulțumit cu diagnosticul de "moarte cerebrală" primit de la medicii care deja se pregăteau să recolteze organele, ci și-a scos briceagul și l-a zgâriat pe talpă pe Zach, astfel obținând o reacție care i-a dovedit că acesta era încă în viață!! Zach și-a revenit și trăiește și acum bine mersi. Iar la interviu a povestit cum îi auzise pe medici diagnosticându-l cu moartea cerebrală!!

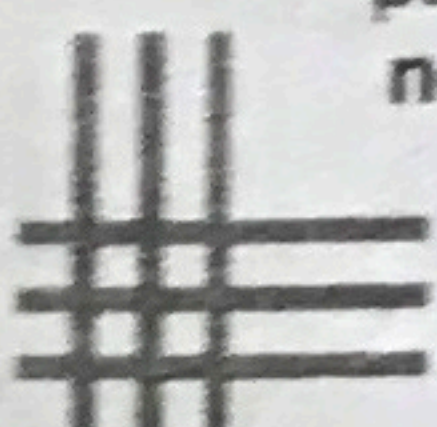
Tot mai multe spitale au coordonatori de transplant proprii.

Potențialii donatori sunt tipizați deja înainte de constatarea morții cerebrale. Ei primesc uneori preventiv și antibiotice, în interesul primitorilor de organe.

Din 100 de pacienți susceptibili de a deveni donatori, 94 nu dețin card de donator și nu și-au dat personal niciodată consimțământul pentru a li se recolta organele.

Activitatea echipelor mobile de diagnosticare a morții cerebrale, care sunt trimise de centrele de transplant în "clinicile donatoare" **încalcă legea transplantului.** Această lege stabilește că moartea cerebrală ireversibilă trebuie confirmată de doi anesteziști reanimatori cu experiență în terapie intensivă, sau de un anestezist reanimator și un neurolog sau un neurochirurg. **Independența însă nu este garantată atunci când cel care pune diagnosticul vine de la centrul de transplant.** Legea stabilește clar separarea strictă între confirmarea morții cerebrale și prelevarea de organe.

Anesteziștii reanimatori sunt obligați să confirme moartea cerebrală - în scopul prelevării de organe - de două ori la interval de 12 ore. Durata de așteptare se poate reduce însă la zero prin analize suplimentare cu diverse aparate.

Există multe diagnostice eronate, un aspect care nu e deloc de neglijat. De exemplu, între anii 2000-2005, dr. Deuschmann, pe atunci directorul unei echipe de transplant, a analizat și studiat 224 de protocoale de moarte cerebrală semnate de doctori. La 70 de cazuri (decii o treime!), protocoalele erau greșite sau incomplete.

- Se exercită presiune financiară asupra clinicilor și asupra medicilor din spitale, pentru a participa la prelevarea de organe. Medicii și spitalele obțin în prezent recompense financiare de la asigurările medicale și subvenții publice.

- Medicii din spitale implicați în diagnosticarea morții cerebrale și în prelevarea de organe obțin sume fixe de decontare, iar cliniciile de donare primesc diferite sume fixe. În Germania, de exemplu, la multi-prelevare 3.370 euro, în Croația multi-prelevare se plătește cu 7.000 de euro, în Spania cu 6.000 de euro. Dar plățile efectuate ulterior de primitorii de organe se ridică la nivelul sutelor de mii de euro, iar costurile tratamentelor cu imunosupresive pentru împiedicarea respingerii organelor transplantate aduc industriei farmaceutice câștiguri de miliarde în fiecare an!

Aspecte etice și morale

În contextul donării de organe este foarte interesantă concepția fiecăruia dintre noi despre viață. Reacția personală la acest subiect poate fi un barometru care ne arată cum gândim cu adevărat despre viață, despre oameni, despre noi înșine în final.

Ca atare, dacă suntem de acord cu perspectiva dictată de industria transplantului, cum că viața noastră ar depinde exclusiv de funcțiile cerebrale, atunci într-adevăr viața ia sfârșit prin dispariția funcțiilor cerebrale măsurabile tehnic, așa-zisa moarte cerebrală. După motto-ul "scos ștecherul din priză - stins televizorul" se poate atunci utiliza restul «mașinăriei» fără remuscări.

Mult mai dificil este să susținem așa ceva dacă noi considerăm corpul nostru ca un cadou, ca un templu divin, iar corpul este de fapt un instrument al sufletului.

Dacă punem sub semnul întrebării conceptul de moarte cerebrală, singura consecință logică este punerea sub semnul întrebării a întregii industrii a transplantului. Următorul exemplu este menit să ne demonstreze cât de îndreptățite sunt aceste semne de întrebare:

Renumitul neurochirurg și docent la Harvard dr. Eben Alexander a avut ocazia să se convingă pe propria piele că starea de conștiință nu este neapărat legată de creier. Cu cuvintele lui: "Am pătruns în lumea conștiinței care există dincolo de limitele creierului fizic".

Neurochirurgul s-a îmbolnăvit în 2008 și a intrat în comă, pierzându-și funcțiile cerebrale care controlează gândurile și emoțiile. După 7 zile de comă, când medicii îl abandonaseră și discutau despre debransarea aparatelor, neurochirurgul s-a trezit brusc, și-a revenit și și-a reluat viața normală. În cartea "Proof of heaven" el relatează trăirile pe care le-a avut și cum acestea i-au schimbat cu totul perspectiva asupra vieții și morții. A constatat din proprie experiență că viața nu se sfârșește cu moartea clinică și că există o stare de conștiință care nu e legată de creier. Și întrucât dr. Alexander Eben este o capacitate în domeniul lui, e de așteptat să-o citească și colegii lui, și poate că așa-zisa "moarte cerebrală" va fi repusă într-o dezbateră oficială...

Și prof. dr. Linus Geisler susține: "Ca ființă unică și irepetabilă, omul nu este reprezentat doar prin creierul său, ci și prin trupul său, care trăiește încă în proporție de 97% după intrarea în "moarte cerebrală"!

Cum se prelevează organele

Pentru a putea lua o hotărâre responsabilă pro sau contra donării de organe, trebuie să cunoaștem în detaliu procedura unei prelevări de organe, nu să citim o broșură colorată și să ne agățăm de iluziile vândute de mafia medicală.

Se înșinuează că nu ești generos, nu ești un bun membru al societății, ești asocial etc. dacă nu

semnezi pentru a fi spintecat și ciopărit de viul Dar prezentând publicului larg doar o singură fațetă a problemei?

Pauline W. Chen, chirurg care lucrează în industria transplantării și pare convinsă de diagnosticul de moarte cerebrală (ii), își descrie sentimentele astfel:

"În cluda a tot ceea ce știu despre moartea cerebrală, tot mai am momente de nesiguranță.

De multe ori, când tai cu scalpelul pielea caldă și moale a unui donator și văd roșul debordant de sânge bine oxigenat, vechile îndoieli ale mamei mele se și fursează în creierul meu. M-am surprins gândindu-mă la viețile donatorilor și le-am întrebat pe asistentele care au stat de vorbă cu familiile acestora ce impresii și-au făcut.

În timp ce dau la o parte intestinale care încă se amestecă de apă și sânge care se adună pe jos. Când este incizat corpul donatorului de la gât până la simfiză pubiană, apar creșteri de tensiune, de frecvență cardiacă și de adrenalină. De asemenea, pot apărea înroșiri ale pielii și semne de transpirație. La operații "normale", asemenea semne sunt considerate reacții la durere, dar nu și la pacienții "morți cerebrai".

Toracele se deschide cu un fierăstrău special, iar apoi se desface peretele abdominal și se fixează. Organele sunt "eliberate" în timp ce inima continuă să bată, sunt "clătite" cu un lichid răcit (soluție de perfuzie 4°C). Pentru aceasta medicii montează catetere speciale, tuburi micițe și subțiri. Când în corpul încă viu pătrunde lichidul rece care urmează să elimine sângele, uneori cresc tensiunea sau frecvența cardiacă sau se observă spasme.

Asistenții în lobii peretelui abdominal deschizi pentru ca operatorii să toarne rapid căni întregi de apă cu gheață pentru răciră organelor și apoi să aspire apa respectivă.

Sângele trebuie de asemenea aspirat cât se poate de complet la această procedură. Echipele de prelevatori recoltează unul câte unul toate organele, verificând calitatea acestora pe mesele de preparare, după care părăsesc sala de operație cu recipientul frigorific în care se află organele respective. Abia prin recoltarea organelor, la pacientul aflat în "moarte cerebrală" se instalează decesul.

În final rămân doar asistenții în sala de operație, cu sarcina de a umple cu apă sau cu tifon cadavru măcelărit și de a coase la loc tăieturile imense. Când se recoltează și țesuturi și oasele mari, restul de cadavru trebuie apoi să fie mai întâi "stabilizat" pentru îmbalsamare (de ex cu cozi de mătură), împalăt și cusut. Ochii scoși sunt lipiți cu pansamente sau înlocuiți cu ochi de sticlă.

O moarte pasnică și decentă alături de aparținătorii săi prieteni nu este posibilă în cazul recoltării de organe. Cine își da acordul pentru donare de organe trebuie să știe că va muri TRANȘAT în atmosfera sterilă a unei săli de operații, printre medici și asistenți, cu anestezie sau fără!

Cât sunt de câștigăți recipientii de organe?

Scopul nu scuza întodeauna mijloacele în primul rând, trebuie să știți că datorită tulburărilor psihice și

Dar surteșteți grave cauzate de această constatare "donator-recipient", a apărut prompt și o ramură a psihiatriei (OTP, Organ Transplantation Psychiatry) care se ocupă cu persoanele aflate pe lista de recipienti de organe, dar și cu persoanele care au primit un organ!

Pentru mulți oameni nu este deloc simplu să trăiască cu un organ străin. Unii au o relație ciudată cu organul, îi dau un nume și vorbesc cu el, alții pur și simplu nu-l pot accepta ca pe ceva care face parte din ei. Poate că există motive întemiate pentru asta, după transplantare, unii au căpătat de pildă alte gusturi la mâncare, alții intrau în depresii permanente sau halucinații, alții intrau în depresii prelungite cu dorința de moarte, majoritatea spuneau că nu reușeau să integreze organul străin în corpul lor...

De asemenea, cei mai mulți recipienti de organe nu mai pot duce o viață normală după transplantare, de aceea nu rareori întâlnim oameni care au fost "transplantați" de mai multe ori!

Cam pe aici vin unii cu obiecții de genul "Păi, săracii oameni, dacă nu primesc organe noi, vor muri!"

Tot ce se poate. Un lucru însă e clar: din cauza transplantării un om moare întodeauna: donatorul sau recipientul!

Este îngrozitor de manipulativ (și e o strategie!) să se facă afirmații de genul "Anual mor 14.000 de oameni din cauza că nu sunt suficiente organe de transplantare!! Este o MINCUNĂ sfruntată. Acei oameni mor din cauza unei boli care le distruge un organ sau uneori chiar din cauza "tratamentelor" alopatice care la rândul lor distruge consecvent organele! Nimeni nu moare din cauza că nu i se transplantă un organ! Se încearcă aici aceeași strategie divide et impera, în ideea că oamenii se vor sfârși între ei într-o controversă eternă, fiecare cu interesele și cu adevărul lui, iar în timpul asta atacarea miliardelor câștigate cu donarea de organe merge mai departe, în lipsa unei dezbateri publice informate.

Nu mai vorbim că foarte mulți recipienti mor din cauza complicațiilor apărute în urma transplantului. Posibilele complicații încep cu respingerea organului de către organismul recipientului, efectele secundare ale terapiei, infecții, sângerați, insuficiența organului sau tumori canceroase apărute în special după "tratamentul" intensiv cu imunosupresive.

Trebuie menționat și faptul că un transplant nu înseamnă vindecare!! Fiindcă atunci când un organ nu mai funcționează cum ar trebui, acest lucru are o cauză profundă, care de multe ori are un sens biologic. Înlocuirea organului nu va rezolva cauza, ci doar va oferi cel mult o buclă în plus de viață, în niște condiții calitative îndoielnice.

Un pacient care a primit un organ nou (de exemplu ficat) va plăti anual pentru medicamente o sumă de ca. 150.000 de euro!

După 5 ani de la transplantare, statistica ne spune că mai funcționează doar 71% din rinichi, 67% din pancreasuri, 70% din inimi, 50% din ficat și 55% din plămâni.

Dar ce se întâmplă după alți 5 ani și cu restul? O parte din aceștia sunt din nou pe listele de așteptare pentru un al doilea organ, iar unii au decedat. Statisticile nu oferă nici o informație despre ei.

Dr. J. Loibner afirmă răspicat: "Așteptările față de fezabilitatea tehnică a vieții sunt prea mari. Se vorbește de <<vindecare>> prin transplantare de organe, care de fapt nu este niciodată vindecare, ci doar o supraviețuire".

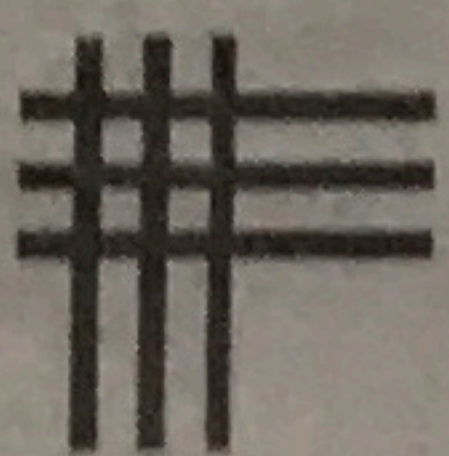
Surse:

www.gratiortodox.wordpress.com, www.ms.ro/documente.pdf, www.legaz.net, www.europa.eu

continuare în numărul viitor

Corespondență

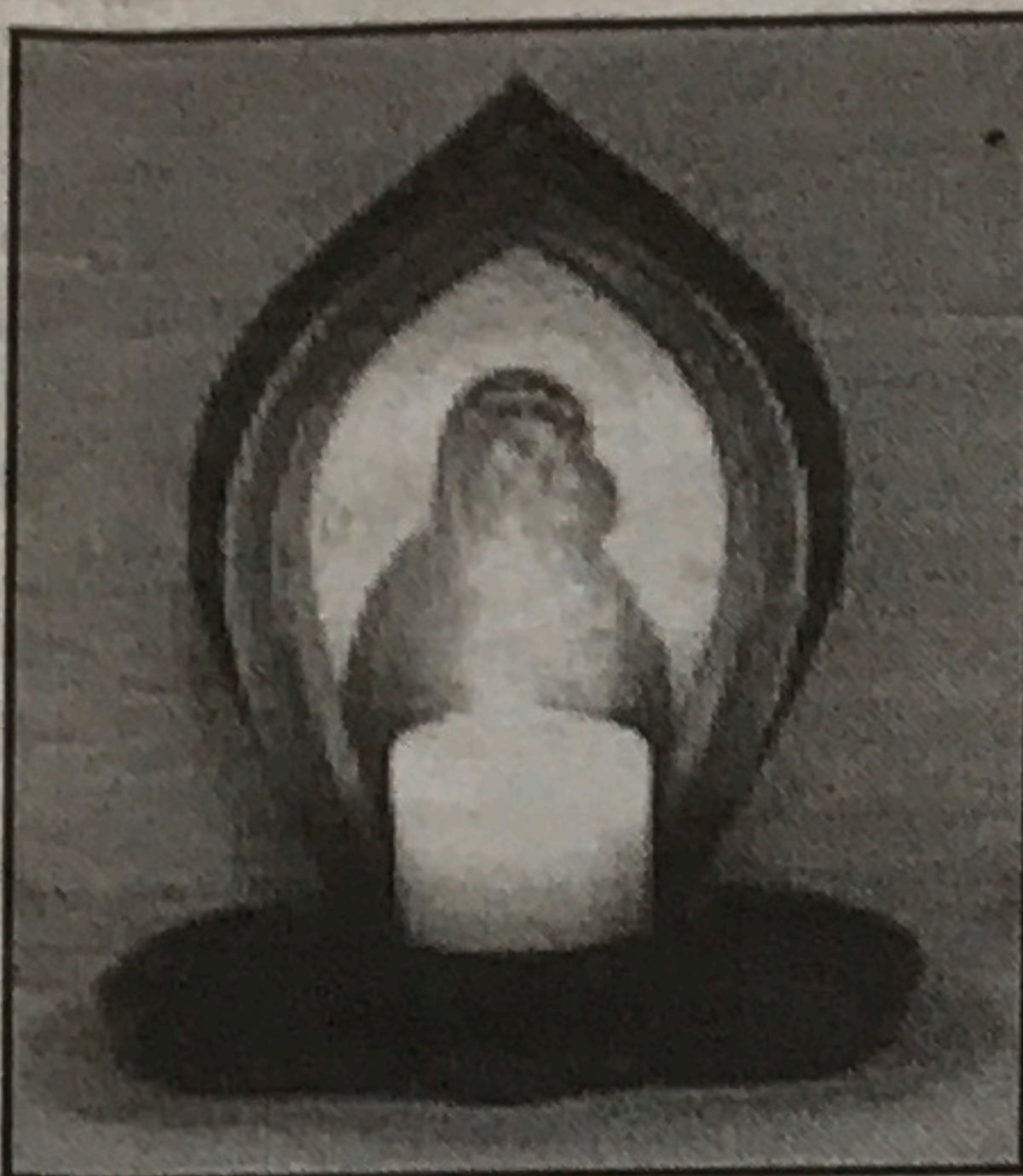
MĂRTURII DESPRE NEÎNVINȘI

Anul acesta **ÎNĂLTAREA DOMNULUI ȘI ZIUA EROILOR** Patriei au coincis cu o altă sărbătoare religioasă: Sf. Împărați Constantin și Elena, prilej de meditație creștină în vremurile acestea tulburi cu care ne confruntăm de peste două decenii.

Autoritățile ne-au amintit de eroismul și jertfele ostașilor români de-a lungul secolelor întru apărarea pământului strămoșesc și a ființei naționale. **Nu s-a vorbit însă (ca de obicei!) despre sacrificiul românilor care s-au opus sovietizării și comunizării României**, despre sutele de mii de victime ale prigoanei comuniste din deceniile V-VII ale secolului trecut. Și asta pentru că guvernării se tem că le-am putea

urma exemplul, că ne vom trezi din "somnul cel de moarte"!

Credem că e de datoria noastră să aducem în atenția cititorilor o filă din istoria anilor ce au marcat începutul comunismului pe pământ românesc. **istorie rămasă încă neștiută, împărtășită nouă de urmașii și de camarazii**

de luptă ai eroilor-martiri, ai celor **NEÎNVINȘI**.

Am avut privilegiul de a-i cunoaște când încă trăiau și am reușit să-i convingem să ne vorbească despre anii de prigoană și de luptă prin care au trecut. Iar demersul nostru n-a fost ușor: erau încă împietriți de durerea și suferințele lor. Și nu aveau încredere în oricine.

Le-am promis solemn că vom face cunoscute mărturiile lor, că vom respecta cu strictețe adevărul acelor fapte de la hotarul dintre viață și moarte. Și că ne vom strădui ca jertfa lor să nu fi fost în zadar.

BUTA IOAN din Părău, condamnat la 13 ani de închisoare

S-a numărat printre primii și cei mai activi membri ai organizației anticomuniste **"VULTANUL"**, condusă de învățătorul ION PRIDON.

În casa lui s-au întrunit pentru prima oară după depunerea jurământului de credință, care a avut loc noaptea, în pădure, la Mărcăcine.

Începând din august 1997 și până aproape de stingerea lui din viață (în 2007) am avut numeroase convorbiri cu el.

Îl anunțam că o să trecem și prin Părău și de fiecare dată ne aștepta în poartă și ne îmbrățișa. Ne așezam la măsuța din curte, la umbra nukului și începea să-și depene amintirile, trăindu-le cu intensitate de fiecare dată. Cu emoție ne povestea despre anul de ucenicie întrale comerțului legionar, petrecut în apropierea Căpitanului. Și se mândrea cu sumanul pe care i-l dăruise drept răsplătă pentru hărnicia lui. Nu de puține ori l-am luat cu mașina prin satele făgărășene, colindând pe la vechii săi camarazi, încă trăitori...

Nu putea uita obsedanta noapte de 15 noiembrie 1950 în care au fost arestați prin trădare Ion Pridon și ajutoarele sale, au fost împușcați și răniți membri ai organizației:

"În acea noapte eram de serviciu la telefon, la Sfatul Popular. Pe la ora 12 noaptea apare un jandarm cu grad de plutonier, înarmat cu pistol. Pune mâna pe telefon și scoate o singură vorbă: "Veniti!". Mi s-a părut o treabă dubioasă și am ieșit după el. Nu după mult timp au intrat în sat vreo 5-6 camioane ticsite cu securiști. Unii au înconjurat casa lui Pridon, alții au năvălit înăuntru unde au găsit și pe doi din membrii organizației: Marcel Cornea din Șinca Veche, student la Facultatea de Farmacie din Cluj, pe care l-au împușcat mortal, și Virgil Radeș, împușcat în umăr de către plutonierul Romoșan Attila din Vințu de Jos, Alba. L-a pedepsit Dumnezeu, mai târziu a murit în închisoare, ca deținut de drept comun.

Toată noaptea s-au făcut percheziții și arestări, nu doar în Părău, ci și în satele din jur.

GHEORGHE URDEA-SLĂTINARU din Grid, nepotul lui Ion Pridon, 9 ani ascuns și 9 ani închisoare

"În acea noapte, de 14 spre 15 noiembrie 1950, era ceață. Cu trei zile în urmă Mogoș plecase din Părău spre Ileni. Acum mulți membri ai organizației erau prin sat și o parte din ei acasă la unchiul. Spre ziuă mai erau acolo doar Marcel Cornea, student din Șinca, și Virgil Radeș, legionar. M-am dus mai întâi la Oană Gheorghe, al cărui tată a murit la Securitate. Aveam ordin să le spun la toți să părăsească satul. Existau bănuiele că sunt trădători printre noi.

"Plecați, părăsiți satul, e ordinul lui Pridon!". L-am anunțat, printre alții, și pe

Dumitru Șulea, după care mi-am luat ranița în spate și am dispărut și eu... Într-adevăr, în acea noapte am fost trădați. Trădare urzită mai demult. Au descins securiștii conduși de Cârmu și Stoica. Pe Marcel și pe Gilu Radeș i-au încolțit în casă și i-au împușcat. Pe mulți i-au arestat, unii dintre ei devenind martori împotriva lui Pridon. Cum ar veni, oameni de-ai Securității, informatori.

Comemorare la fam. Pridon

Unchiul Pridon a plătit cu viața organizarea rezistenței în Țara Făgărașului. Și nu eram puțini, câteva sute în satele din jur. A luat totul asupra lui.

Iată, aveți în față sentința de condamnare la moarte a lui Ion Pridon, conducătorul Vultanilor, dată în vara anului 1950. Luați-o cu voi și faceți cunoscut românilor cine a fost acest patriot care și-a iubit țara și semenii mai mult decât pe el însuși!

LUCIA PRIDON, fiica lui Ion Pridon

Băiatul ei, Marcel Pridon, născut în 1969,

poartă acest nume în amintirea lui Marcel Cornea, logodnicul ei, împușcat în casa lor.

"Tata a fost voluntar în primul război mondial. Și în cel de-al doilea a fost tot voluntar, până la sfârșitul războiului – căpitan în Regimentul 89 Vânători de Munte din Brașov.

În seara de 14 noiembrie 1950 mama auzise un hăulit groaznic de câine, tata a liniștit-o, dar nu s-au culcat până târziu, după miezul nopții, că-i așteptau să vină pe doi dintre tinerii membri ai organizației, Marcel Cornea și Virgil Radeș. Părinții mei erau îngrijorați că aceștia nu mai apăreau. Cei doi au ajuns de-abia după ora 3 noaptea, prin fundul curții, dinspre Răstoaca, așa cum îi sfătuisese tata. Veniseră de la Șercăița, peste câmpuri, drum știut bine de ei. Numai că în acea noapte s-au rătăcit, ocolind mult, ceea ce nu se întâmplase până atunci. Erau frânți de oboseală, refuzând să mai mănânce ceva. Au ciocnit un pahar de vin cu tata și piciorul paharului s-a retezat. Mama le-a spus că n-ar fi bine să mai rămână la noi, fuseseră deja trei semne rele. Dar tata s-a răstit la ea: "Mai taci, cobe, noi nu culcăm oamenii în șură" și i-a dus în camera din față. N-au

vorbit mult timp, băieții fiind prea obosiți. Știam de la tata că veniseră să pună la cale ce aveau de făcut în primăvara și vara următoare. Tata plănuia o acțiune comună a tuturor grupurilor de luptători de pe ambii versanți ai Făgărașului. Și de ce nu, din toată țara. Altfel nu aveau nici o șansă să-i doboare pe comuniștii aduși la putere de armata sovietică. Când a ieșit de la băieți le-a spus că de se vor trezi înaintea de răsăritul soarelui e mai bine să plece.

Dimineața, pe când băieții încă dormeau, mama trebuia prin curte, iar tata plecase la școală, unde era profesor de limba română și franceză și director. Era foarte cunoscut și respectat, cunoștea pe mai toți oamenii din comună și de prin satele vecine. Mulți dintre ei îi fuseseră elevi. În mine avea încredere, cu toate că aveam doar 18 ani. Îmi destăinau deseori gândurile și năzuințele lui.

Cam după ora 8 mama a auzit dinspre uliță un glas răstit: "Unde-s bandiții, banditul ?!". Apoi poarta s-a deschis, năvălind în curte mulți securiști și militari însoțiți de șeful de post. Tata era îmbrâncit din spate și amenințat cu pistolul. A apucat s-o întrebe din priviri pe mama dacă au plecat din casă. Înțelegând că nu, a încercat să tragă de timp. Șeful de post și soldații au început să caute prin grădină, prin grajduri și șură, au răscolit fânul. Negăsind nimic au intrat în casă, controlând fiecare cameră. Un soldat, ajuns la camera din față, a deschis ușa și a strigat: "Aici sunt!". Marcel Cornea a sărit ca ars zicând: "Gilule, suntem pierduți!" și a băgat mâna sub pernă, unde ascunsese automatul. Șeful de post, intrat în cameră pe lângă soldat, a tras câteva gloanțe asupra lui rănindu-l foarte grav în stomac, apoi pe Virgil Radeș în umăr. Au fost luați pe sus și aruncați într-o dubă. În drum spre securitatea din Făgăraș, fiind loviți crunt cu cizmele în burtă, Marcel Cornea a murit.

Tata și mama au fost încătușați și trântiți pe burtă într-un camion. Au urmat anchetele și bătăile cumplite la sediul Securității din Făgăraș. Mamei i-au pus și curent electric sub limbă. Noaptea târziu i-au dat drumul să plece acasă. A mers pe jos 18 km, urmărită îndeaproape de o mașină a Securității. Spre dimineață, când a ajuns acasă, nici să vorbească nu mai putea. Și anchetele au continuat mult timp după asta.

Se vorbea că au fost trădați de Nicolae Stanciu și Ion Duminică, doi olteni care lucrau la Combinatul de la Victoria. Unul din ei avea o iubită în Făgăraș care lucra ca secretară chiar la Securitate. De altfel, ei se arătaseră devotați cauzei. Duseseră în munți arme pentru partizani, furate de la un depozit din Voila. Așa se laudau prin cârciuma din sat. Arestați, au fost schingiuiți și au trădat.

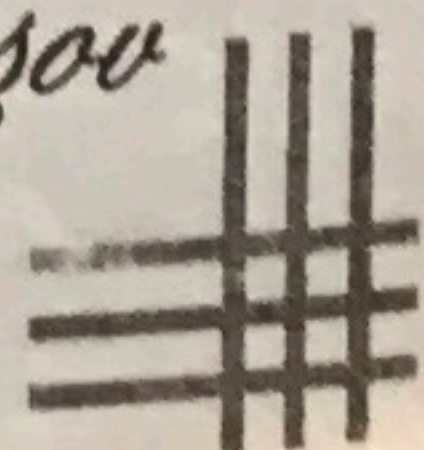
La închisoarea de la Sibiu Boamfă spunea că îi pune fața în față, îi confrunta cu tata, iar el nu vroia să recunoască pe nimeni, lua întreaga răspundere pe umerii lui.

Avocatul ne-a povestit mai târziu că, la proces, tata s-a transformat din acuzat, în acuzator. Și a fost executat. Dosarul său se află și acum la Jilava.

(continuare în pag. 7)

Helena și Viorel Tocan,

Brașov

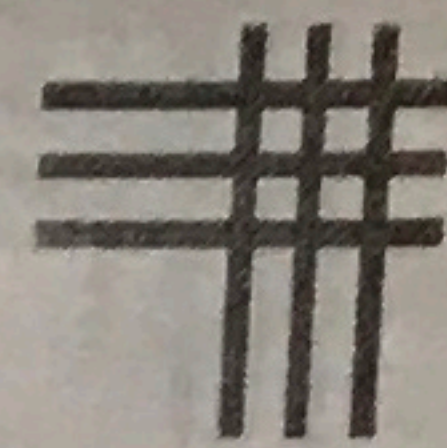

Correspondență

COMERȚUL DE SUBZISTENȚĂ

În Germania există peste tot "Hofläden" (magazine de curte) sau "Blumen zum Selbstschneiden" (câmpuri cu flori de unde poți să îți tai singur florile), unde **cetățenii sunt invitați să se autoservească și să lase bani într-o cutie sau în câte un butoi.**

Uite de asta se duce Germania de răpă, că la ei nu se combate evaziunea fiscală ca în România!

Ba mai mult, în Germania nici bacșișul nu se impozitează și, în afară de bacșișul dat chelnerului, în aproape orice magazin există o cutiuță cu "Kaffeegegeld" (bani pentru cafea) pentru angajați.

Dar da, tocmai de asta se duce Germania de răpă, iar România înflorește: pentru că ANAF-ul nostru este arhipreocupat să combată evaziunea din shaormerii. Dormi liniștit, române, guvernul combate!

Peste tot în Germania dai de mici puncte de vânzare cu produse locale făcute în gospodăria respectivă, care sunt expuse pentru autoservire, și cumpărătorii sunt îndemnați să lase prețul corect într-o cutiuță pentru bani.

Am filmat un astfel de punct de vânzare pe 18 mai 2015 în dreptul unei curți din localitatea

Gündlingen, de lângă Freiburg și Breisach, din landul Baden-Württemberg.

Erau la vânzare diverse **gemuri, jeleuri, murături și chiar și răsaduri.** Ouă de găină se puteau comanda extra. Toate produsele erau făcute în gospodărie și într-o cutie pe care scria "ehrliche käufer" ("**cumpărători cinstiti**") se puteau lăsa banii. **Nici urmă de casă de marcat, nici vorbă de vreun bon fiscal.** Pentru că nu din așa ceva se face evaziunea fiscală și nu de acolo se îmbogățește cineva și nici statul nu poate să jupoaie impozite și taxe!

În România, după ce că au fost oropsiți deja de invazia de supermarketuri cu mărfuri de import și fiscalizări peste fiscalizări și standarde europene și reguli, deja le este frică țăranilor să mai scoată un sac de cartofi la poartă ca să poată să își mai plătească vreo taxă sau vreun medicament.

Or tocmai asta este **soluția pentru a contracara supremația absolut periculoasă a supermarketurilor și pentru salvarea satului românesc, a țăranilor și micilor gospodari:**

achiziționarea de produse locale, lanț scurt de desfacere, deschiderea a cât mai multor puncte de vânzare din gospodării și **reglementarea minimală a acestui tip de comerț de subzistență,** fără a mai da bătaie de cap și coșmaruri celor care vând un kilogram de cartofi din grădina proprie.

Prin sufocarea micilor gospodării cu regulamente și normative se face exclusiv jocul marilor lanțuri de supermagazine, marilor concerne, cu consecințe deosebit de grave pentru viitorul omenirii privind siguranța alimentară și asupra supraviețuirii comunităților locale.

Rămâne doar ca noi, cetățenii treziți, să căutăm să încurajăm astfel de soluții de comerț local tradițional.

Salutări din Germania!

Erwin Albu,

cetățean pășător (cărui îi pasă)

NOTĂ: Dl. Erwin Albu este cel despre care am scris în pag. 3.

***

DEZVĂLUIRILE UNUI PĂDURAR

Călin Bâlc, Voicu Tomoș și Voicu sunt câțiva dintre puținii curajoși care au întors armele, cu orice risc.

CĂLIN BÂLC are 37 de ani, este din Gilău și a fost șef de district între 2003 și 2013. Tatăl său a fost, de asemenea, silvicultor.

După ce a participat, conform propriilor declarații, timp de mai mulți ani într-o schemă complexă de infracțiuni silvice: **despăduriri, furt și vânzare de masă lemnoasă, șpăgi, fals în acte, sprijin financiar (ilegal) acordat partidelor PDL, PSD și PNL în campaniile electorale** - aprox. 100.000-250.000 euro contribuție din partea angajaților OS Gilău, proveniți din tăieri ilegale de păduri).

Bâlc s-a autodenunțat în iarna anului 2013 la Serviciul Teritorial Cluj al DNA, împreună cu mai mulți colegi.

Ca atare a fost arestat directorul Direcției Silvice Cluj, Traian Mariș. A fost condamnat cu suspendare, iar Bâlc și tatăl lui, dar și alți pădurari, au fost supuși unui șir de acte de răzbunare, incluzând și controale "cu dedicație" din partea Ministerului Pădurilor, inițiate de către denunțări. Din acest motiv Călin Bâlc a părăsit România, stabilindu-se în Germania.

Iată mai jos declarațiile date de el pentru ziarul "Neuer Weg":

"Am făcut și eu parte din ceea ce se numește <<mafia lemnului>>. La început nu mi s-a să părut

asa extraordinar. Mici furțișaguri au început deja după Revoluție. Toți silvicultorii am pus în buzunar. Am fost părtaș. După o vreme, nu am mai suportat. Prea s-a întins țigănia. La început se fura mai puțin. Dar apoi se venea deja cu pretenții cu zeci de mii de euro.

Cei care cereau să sprijinim campaniile erau directorii Direcției Silvice. Înainte de alegeri eram chemați personal la o locație, la o cafea, un suc și ni se spunea: <<Trebuie să sprijini partidul X>>. Cum făceam asta: dădeam lemn de lucru la

oamenii din sat (Măguri - Răcătau) și cu asta îi motivam să meargă la vot. Dădeam la fiecare familie 20-30 de metri cubi. Lemnul dat locuitorilor era din pădurile statului, administrate de Romsilva. Asta înmulțit cu aprox. 200 de familii, vă dați seama ce cantități se adunau. Știu că asta se practică în fiecare campanie electorală din 2004 încoace; se făcea în toate zonele de munte de acolo.

Care-i explicația: șefii de Direcție silvică sunt promovați politic. În fiecare campanie partidele politice își promovează directorii ca să poată avea acces la <<resursă>>. Am stat de vorbă cu politrucii grei, de la PNL și PSD.

În 2012 mi-a ajuns. Superiorii mi-au cerut 100.000 de euro. Sigur, eu am furat banii ăia. Dar nu mi se pare corect să te constrângă: <<Mai dă-mi, mai dă-mi, mai dă-mi!>> Am dat acei bani, dar ei îmi cereau tot mai mult.

Orice om normal judecă: <<Măi frate, eu am dat 100.000 de euro. Ce trebuie să fac ca să-i scot?>> Salariile sunt o glumă, ca să te obligi să furi. În jur de 750 de lei.

Colegul meu Voicu s-a dus la DNA primul (n. r.: în 2013) și a făcut autodenunț și denunț împotriva superiorilor. După care m-am dus și eu, voluntar".

***

MĂRTURII DESPRE NEÎNVINȘI (continuare din pag. 6)

De curând l-am vizitat din nou pe dl. Marcel Pridon, nepotul învățătorului Ioan Pridon.

Mama sa, Lucia Pridon, s-a stins din viață în urmă cu patru ani, după o viață grea, de necazuri și suferințe. Marcel ne pregătise o surpriză: o ALTĂ sentință de condamnare la moarte a bunicului său - Nr. 1529 din 4 decembrie 1951 și aparținând Tribunalului Militar București, probabil instanță superioară care judeca recursurile condamnaților la moarte.

De această dată acuzațiile ce i se aduc inculpatului sunt mult mai grave, întrucât asupra celor doi "legionari fugari" surprinși dormind s-au găsit "un pistol Steyer încărcat, un pistol mitralieră Deimller încărcat și o armă Z.B tot încărcată; în aceeași cameră organele Securității au mai descoperit o grenadă, o petardă, un pistol Beretta încărcat, 19 cartușe de carabină ungurească, 107 cartușe de 9 mm, 9 lame cartușe Z.B, o cartușieră, o

foaie de cort militară, precum și o serie de cărți legionare și obiecte de îmbrăcăminte aparținând celor doi bandiți și altora din bandă". Toate acestea rezultau din procesul verbal și fotografiile aflate la dosar.

Conținutul celor două sentințe dă naștere însă unor mari semne de întrebare:

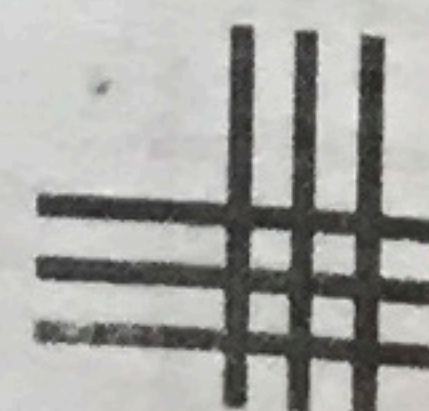
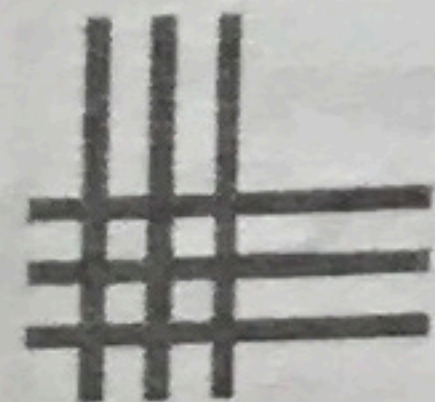
- să nu fi ajuns acel proces verbal la cunoștința primei instanțe de judecată, sau a fost încheiat ulterior pronunțării sentinței?

- oare securiștii participanți la descindere, îmbătați de "victoria" reputată asupra "bandiților" au plecat cu captura, uitând să mai facă percheziția ce se impunea? Dar atunci, când și în ce condiții s-au găsit în casa lui Ioan Pridon armamentul, muniția și materialele specificate în procesul verbal care poartă totuși data de 15 nov. 1950? (Lucia Pridon i-a povestit fiului ei că în acea zi nu s-a făcut nici o

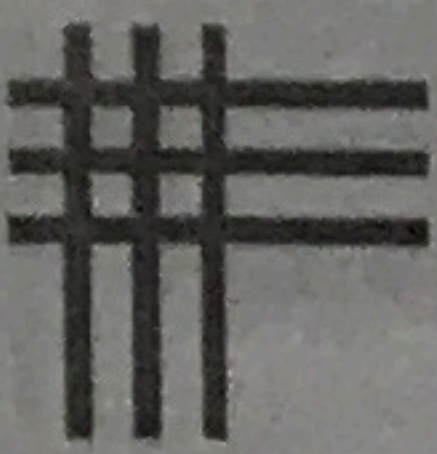
percheziție în casă, unde într-adevăr, erau ascunse arme și muniții)

- nu cumva aparenta neglijență sau omisiune a primei instanțe acoperea de fapt lipsa de profesionalism (ca să nu-i zicem altfel) a organelor Securității care puseseră la cale și efectuaseră descinderea?

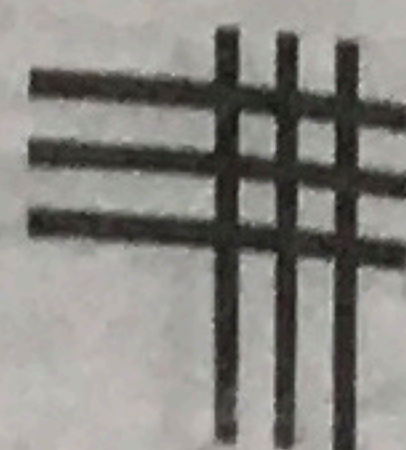
Suntem de părere că răspunsul la aceste întrebări și la atâtea altele care s-au pus și se vor pune nu este chiar imposibil de găsit. Mai ales în condițiile în care au fost și mai sunt încă mărturii, iar CNSAS ne-ar putea sprijini cu documente relevante. Credem că astfel de răspunsuri pot aduce o rază de lumină în aflarea adevărului despre ceea ce a însemnat, de fapt, rezistența anticomunistă în România. Sunt încă urmași ai eroilor-martiri care cunosc și păstrează vie memoria acelor vremuri, întărindu-ne speranța că se va putea scrie o adevărată istorie a Neamului.

Presă legionară interbelică (XIX)

DIN LUMEA LEGIONARĂ (I)

VICTOR PUIU GÂRCINEANU

Sufletul colectiv românesc

Suntem un neam de oameni nobili. Fiindcă suntem singurul neam care păstrăm aici, în această parte a Europei, tradițiile pământului și ale cerului de deasupra noastră. Fiindcă suntem singurii stăpâni din vremuri imemorabile pe pământurile acestea peste care toate neamurile, dar absolut toate neamurile care ne înconjoară, au venit mult mai târziu. Oaspeți pe pământurile acestea sunt și ungurii și bulgarii și sârbii și rușii și polonii și slovacii.

Și totuși suntem un neam cu soartă tragică. Căci neamul românesc nu a putut realiza, până azi, o istorie luminoasă. Istoria noastră are numai frânturi de glorie: Mircea, Ștefan, Mihai, Horea, Mărăști, Mărășești.

Dar toată istoria noastră - modestă și chinuită în înșirarea ei, glorioasă în toate momentele ei de izbucnire - demonstrează din plin posibilitățile neamului nostru.

Sufletul colectiv românesc a fost întotdeauna - dar absolut întotdeauna - un suflet care a răspuns total la toate marile chemări.

Ce minunată ridicare de suflet românesc înseamnă domnia lui Ștefan, a lui Mihai, înălțarea lui Horea, a lui Tudor, momentul Cuza-Vodă, momentul sufletesc al Ligii Culturale, momentul 1916.

Ce mare ridicare de suflet românesc înseamnă fanatica mișcare populară în jurul figurii generalului Averescu! Și mișcarea naționalistă de la 1922! Și imensa, oarba popularitate a Partidului Național Țărănesc în 1928.

E semnificativă izbucnirea aceasta de suflet colectiv, orb dar neobosit, repetată așa de stăruitor, cu toate decepțiile, de la război încoace.

Lucrul acesta dovedește în chip izbitor, împotriva mentalității imbecile stăpânitoare azi, că neamul acesta nu e de loc un neam sceptic, nici individualist, nici obosit. Ci e un neam a cărui năzuință socială, al cărui idealism și a cărui putere de credință - deci de creație - sunt nelimitate.

Care neam ar mai fi fost în stare de efortul acesta de idealism gratuit și nesfârșit? (...)

De ce atunci aceste mari posibilități sufletești nu s-au realizat efectiv într-o istorie glorioasă?

Pentru că până azi soarta ne-a ținut mereu într-o dramatică nepotrivire.

De la război încoace, nu mai avem oameni. Iar până la război, când mai erau oameni, nu era vremea lor. Căci oricât de mare va fi fost personalitatea lui Ștefan (sau oricât de mai mare ar fi putut fi personalitatea d-lui Iorga), o mișcare sufletească românească de proporții, de adâncimea și orizonturile legionarismului nu s-ar fi putut realiza, pentru că atunci sufletul românesc nu avea conștiința înaltă a tuturor posibilităților sale. Neexistând înglobarea efectiv istorică a sufletului românesc, așa cum s-a făcut ea prin unire, nu s-ar fi putut realiza circulația totală de valori sufletești și închegarea ultimă a sufletului colectiv românesc care să ducă la tensiunea legionară.

Fenomenul legionar nu era posibil până la război, pentru că sufletul românesc nu avea la îndemână conștiința globală a puterilor sale.

Iar de la război încoace, legionarismul nu s-a putut realiza pentru că, deși sufletul colectiv românesc a ajuns la maximul tensiunii, în toate momentele decisive au lipsit oamenii excepționali care să canalizeze cu geniul lor această tensiune.

Dar dacă fenomenul legionar până azi nu era posibil, azi e fatal.

Astăzi, pentru prima dată în istoria românească, Dumnezeu a hărăzit potrivirea rodnică a acestor două puteri: sufletul colectiv românesc ajuns în sfârșit la conștiința totală a valorilor sale și prezența

simultană a unui conducător excepțional. Acest conducător excepțional este Căpitanul.

Lumea legionară se naște din virtualitățile sufletului românesc prin prezența polarizatoare a Căpitanului.

Căpitanul

Personalitatea acestui om e reprezentativ românească prin aceea că e singurul om politic care crede în Dumnezeu. Nu numai că el crede. Dar crede că politica e supusă și ea lui Dumnezeu. Prin aceasta e pe linia românească a lui Ștefan cel Mare.

Personalitatea acestui om e unică prin bogăția fără sfârșit a tuturor însușirilor lui.

Pus în fața oricărei situații de viață, omul acesta a putut întotdeauna și va putea întotdeauna să facă față. Pentru că are la îndemână toate însușirile sufletului omenesc.

Omul acesta e un cerebral și un sentimental în același timp, e rațional și mistic, e bun și aspru, blând și neiertător, voluntar și domol, mândru și modest, tenace fără să fie rigid, idealist fără să fie utopic, vizionar al marilor latențe românești, cu o înaltă energie spirituală, pe cât de rezistentă energie fizică, pedagog și comandant, răbdător, stăpânit, chibzuit, deși tumultos în structura temperamentului său, viteaz și, mai cu seamă, moral în cel mai greu înțeles al cuvântului, adică dezlegat de imperative personale - om predestinat înaltelor dominări colective.

Ceea ce e singular, după cum se vede, în construcția sufletească a acestui om, e că în el sălășluiesc valabil nu numai cele mai numeroase calități sufletești, ci cele mai depărtate.

Înalta lui putere de proiecție a spiritului și în același timp, excepționala lui putere de organizare materială - surprinzătorul lui bun simț - formează un contrast de o fertilitate aproape nemaîntâlnită.

Oamenii care se bucură de înălțime spirituală sunt, de obicei, complet dezorientați în viața concretă. Iar organizatorii nu sunt niciodată obsedați de imperative spirituale. Și iată, omul acesta e valabil pentru toate planurile vieții. Omul acesta are cea mai armonioasă îmbinare a intelectului cu voința și sentimentul, fiind prin astea omul cel mai întreg și mai sănătos al contemporaneității, expresia cea mai pleneră a omeniei noastre românești.

Cerebralismul său e un cerebralism care merge până la luciditate, la iluminare, voința e o voință de oțel și afectivitatea sa e uriașă, o afectivitate care proiectează asupra tuturor ființelor din jur marea sa radiație interioară. (...) Aici, desigur, e însușirea esențială care îl face un predestinat. Nimic nu s-a făcut niciodată în lume fără iubire. Nu putem iubi, nu putem crea. E un adevăr care depășește biologia. Pornește din divinitate, de la Iisus. Cine poate închina o mare, nesfârșită iubire acestui neam românesc, acela îl va fecunda.

Căci numai cine poate astfel iubi neamul - neamul acesta, așa cum este el, socotit păcătos, ros de grele moșteniri istorice și păcate atavice - numai cine îl poate iubi total și poate total să i se jertfească, numai acela va putea dezmoți latențele vieții etnice, aducând la suprafață un cu totul alt suflet românesc decât ne-am obișnuit să-l vedem. E aici un tainic proces de fecundare, un complicat joc de dezlănțuire lăuntrică pe care numai afectivitatea îl realizează în ascunsul suflet omenesc.

Fenomenul politic românesc, adică o mare înflorire de năzuințe vitale, va fi posibil numai atunci când neamul acesta obijduit va simți, va simți în sfârșit asupra lui, tradusă până în faptele mici concrete, o mare iubire care planează deasupra-i, care îi va da în sfârșit sentimentul că are pentru ce

trăi, că nu mai sunt zadarnice eforturile, că e înțeles, ajutat, ridicat.

Creația politică românească va fi posibilă abia atunci când în locul monstruoasei abstracții a statului român actual, se va realiza, de la Căpitan până la ultimul român, sentimentul marii comuniuni românești.

Și atunci se va deschide marea epocă românească.

Un astfel de om cum e Căpitanul, prin complexitatea însușirilor de care dispune, poate pătrunde toată diversitatea vieții și se așează în inima lucrurilor. De acolo este un punct de observație și o perspectivă asupra vieții care îți îngăduie să o vezi simultan în totalitatea ei.

Rezolvările de viață, care pornesc din acel punct de observație centrală asupra ei, sunt rezolvări definitive.

Omul care stă în inima lucrurilor nu greșește niciodată. Faptele lui pot să apară greșeli - imense, monstruoase - bieților oameni de duzină, care rezolvă viața la suprafață, cu perspectivele lor mediocre și momentane. E de ajuns, însă, să se deschidă perspectiva, pe care oamenii obișnuiți le-o deschide timpul, pentru ca toți să-i recunoască dreptatea.

Verificarea obiectivă a celor spuse până aici, a marilor lui însușiri, a puterii lui creatoare, a organicității faptelor sale, stă în observația izbitoare că, de vreo șase ani încoace, deși omul acesta n-are nici o calitate oficială în țară, politica oficială a țării românești a început să se învârtă cu toate evenimentele ei importante ca simple reflexe în jurul faptelor sale. Pentru că numai faptele sale sunt organice colectivității românești. Numai faptele sale sunt esențiale destinului românesc.

Patru noi comunități românești: cuibul, tabăra, temnița, Legiunea

Pentru revoluționarea făpturii noastre românești, pentru realizarea în fiecare din noi, a unor noi valori de viață sufletească, Căpitanul întrebuințează ca mijloace tehnice de educație: cuibul, tabăra, temnița, care toate trei sunt trepte de introducere pentru înglobarea noastră definitivă în cea de-a patra comunitate, care le depășește pe toate: Legiunea.

Legiunea e marea comunitate spirituală din care facem parte azi, toți legionarii, din care vor face parte, mâine, toți românii.

Legiunea tinde să se confunde cu întreaga comunitate românească. Și mâine, când va ajunge astfel, Legiunea nu va fi decât expresia sub formă de oaste a întregii suflări românești.

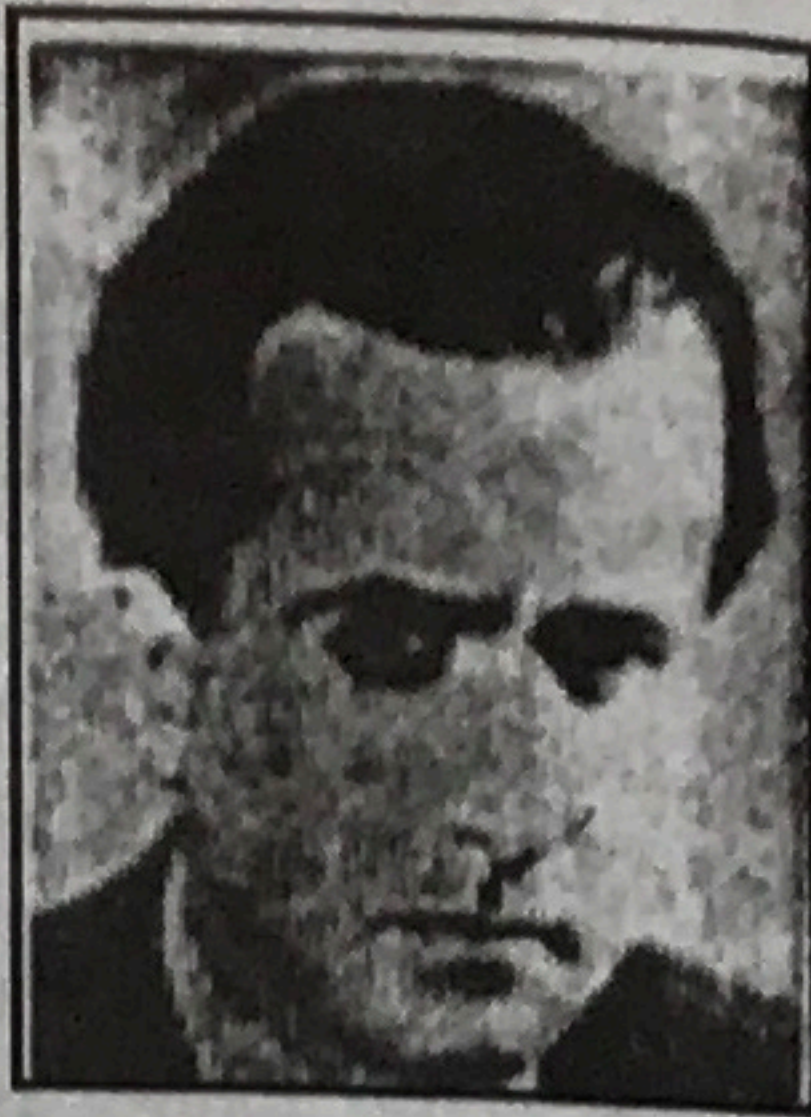
CUIBUL

Este cea mai mică înghebare de comunitate legionară prin cercul ei restrâns, dar cea mai importantă prin efectele adânci pe care le are asupra membrilor săi. În cuib se pun bazele educației legionare.

În organizarea și-n activitatea cuibului se arată dintr-odată deosebiri care diferențiază lumea legionară de lumea democratică și anarhică de azi.

Efectele vieții în cuib sunt hotărâtoare. Constrâns în mod statornic la o activitate de încadrare, admirabilă prin continuitatea ei și prin influența ei asupra amănuntelor de viață, fiecare membru al cuibului, care are cât de puțină râvnă și cât de puțină mândrie, termină prin a deveni un adevărat legionar.

continuare în numărul viitor

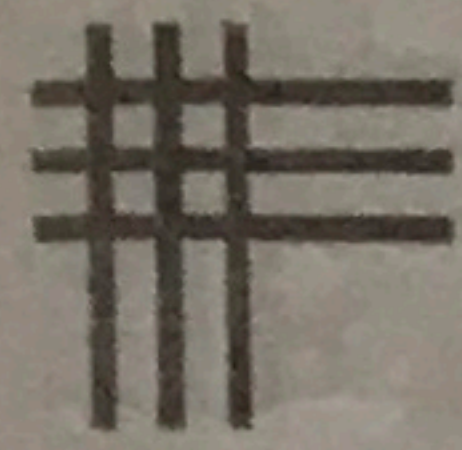
VICTOR PUIU GÂRCINEANU (? - 1939)

Doctor în Drept, avocat, comandant legionar, martir al Mișcării (asasinat în masacrul elitei legionare din noaptea de 21/22 sept. 1939)

Pagină realizată de Vasile Păduraru

Spiritualitate

OASTEA DOMNULUI (II)

continuare din numărul trecut

Mitropolitul Ardealului, Nicolae Bălan, i-a interzis preotului Iosif Trifa să mai editeze publicația **"Lumina Satelor"**. Acesta a editat însă publicația **"Iisus Biruitorul"**.

Conflictul din cadrul Mitropoliei Ardealului a devenit subiect de dezbatere politică. Mitropolitul Bălan a intervenit pe lângă autoritățile statului. Publicația a fost confiscată de poliție, iar tipografia Oastei Domnului a fost sigilată.

Părintele Trifa s-a mutat apoi la București, unde a editat revista **"Ostașul Domnului"**, iar în februarie 1935, prin intervenții la Ministerul de Interne și la guvern, a reușit să obțină permisiunea **reaparității publicației "Iisus Biruitorul"**.

Foarte supărat, mitropolitul a pregătit **caterisirea** lui Trifa (excluderea din rândul preoților).

Sentința a fost emisă de Consistoriul Sibiu al Mitropoliei Ardealului, tot în 1935, în mai. Consistoriul l-a acuzat pe Iosif Trifa de "sectarism" deoarece impunea laicilor să ducă o viață după reguli stricte, așa cum procedau și cultele neoprotestante, și chiar de trădarea intereselor Ortodoxiei, deoarece îi primise în Oastea Domnului și pe românii greco-catolici.

S-a șoptit însă insistent că nu doar mitropolitul Bălan, devenit invidios pe a fost responsabil de prigonirea preotului Trifa. Cei mai aprigi contestatari erau membrii Consistoriului Sibiu, care doreau să administreze tipografia, dar îl și invidiau pentru prestigiu (ca și mitropolitul însuși, care nu admitea ca o mișcare formată în jurisdicția lui, sub conducerea unui preot subordonat lui, să nu fie condusă de el!).

În anul următor Sinodul BOR a impus statutele obligatorii pentru Oastea Domnului. **Mișcarea devenea organizație în cadrul Mitropoliei Ardealului**, aflându-se sub ascultarea lui Nicolae Bălan. Mitropolitul nu a reușit însă niciodată să-i aducă pe adepții mișcării de partea sa.

În anul următor mitropolitul a mai dat o lovitură nefericitului preot: în septembrie 1937 a obținut de la autorități interzicerea definitivă a publicației **"Iisus Biruitorul"**.

Iosif Trifa nu a mai avut energie să lupte pentru autonomia Oastei Domnului. Era suferind de tuberculoză și de cancer. De-a lungul timpului suferise **șapte operații** care-i slăbiseră puterea de muncă.

Pe patul de moarte i-a trimis lui Nicolae Bălan "cuvânt de dragoste și de iertare". Nu a primit nici un răspuns de la mitropolit.

S-a stins din viață în noaptea de 11 / 12 februarie 1938. Nu a apucat să mai vadă cum **fiul său, Viorel, licențiat al Facultății de Teologie și comandant-ajutor legionar**, a devenit șeful studențimii române pe țară în 1940, și nici că a ajuns arhiepiscop al Bisericii Ortodoxe Române din America.

Mitropolitul a continuat să-l urmărească pe Iosif Trifa și după moarte: a interzis publicarea în presa centrală a știrii morții lui. La căpătâiul său au venit doar credincioșii din Sibiu și împrejurimi. O scenă de neuitat s-a petrecut însă în ziua înmormântării.

Trifa fusese îmbrăcat de apropiații săi în strielele preoțești. Mitropolia a interzis să i se facă slujbă de înmormântare, deoarece nu putea fi îngropat în veșminte de preot, odată ce fusese caterisit. Numai după ce însemnele preoțești au fost rupte de pe trupul neînsuflețit Trifa s-a putut ține ceremonialul de înmormântare.

După moartea părintelui Trifa Oastea Domnului a fost condusă de învățătorul Ioan Marini. Acesta a murit în 1947, lăsând mișcarea în subordinea lui **TRAIAN DORZ (1914 - 1989)**.

Acesta crescuse sub lumina călăuzitoare a părintelui Trifa și timp de mai bine de șase decenii a fost cel mai bun misionar al Oastei Domnului, psalmist și propovăduitor neobosit.

Copil fiind, primise de la învățătorul său o carte a acestuia ca premiu la școală, la absolvirea a șapte clase (1930). Îi scrisese preotului de la Sibiu, care l-a

încurajat în demersurile poetice, publicându-l în **"Lumina Satelor"**.

Traian Dorz a devenit un misionar înfocat al Oastei Domnului, deși aceasta i-a cauzat probleme cu familia. A devenit colaborator apropiat al părintelui Trifa și s-a afirmat ca poet creștin.

În lucrarea sa autobiografică **"Hristos - mărturia mea"** sunt înfățișate frământările sale sufletești care au luat sfârșit prin ascultarea chemării pe care i-a făcut-o părintele Iosif Trifa, în 1934, de a merge la Sibiu. Aici, alături de mentorul său, a desfășurat o asiduă **activitate publicistică, lucrând la redactarea periodicelor "Oastea Domnului", "Iisus Biruitorul", "Ecoul", "Glasul Dreptății", "Ostașul Domnului" etc.** Tot la Sibiu i-a apărut și primul volum de versuri, **"La Golgota"**. A evoluat spiritualmente ca autodidact. Din 1938 și până în 1943 împreună cu învățătorul Ioan Marini a fost redactor la Oradea și Cluj al publicațiilor: **"Ogorul Domnului", "Viața Creștină", "Misionarul Vieții Creștine", "Familia Creștină",** precum și al calendarelor-almanah ale acestora.

În 1948 comuniștii au promulgat noua lege a cultelor, prin care, printre altele, se interzicea activitatea Oastei Domnului.

Comuniștii nu-l agreau pe Dumnezeu, și cu atât mai puțin mișcările și asociațiile religioase, acestea fiind mai greu de controlat. Nu puteau permite ca militantismul ortodox să pună în pericol construcția socialismului. Ca atare, alături de preoți au fost arestați și membri ai Oastei Domnului: Traian Dorz a fost condamnat la închisoare sub acuzația de... **"activitate legionară"**!! În ciuda nenumăratelor declarații ferme: **"Oastea Domnului, fiind o mișcare duhovnicească, nu urmărește alt scop decât cel duhovnicesc. De altfel mulți dintre cei ostili regimului erau etichetați ca "bandiți", "dușmani ai poporului", "fasciști" și, ca o sumă a tuturor "relelor", LEGIONARI!** Deși nu aveau nici o legătură cu

Când autoritățile s-au declarat mulțumite de listele alcătuite de Traian Dorz, a urmat... arestarea!! Toți conducătorii Oastei au fost arestați în ziua de Crăciun a anului 1958, în frunte cu Traian Dorz.

NOTĂ: Întâmplarea aceasta ne amintește de alta, similară: și Pătrașcu, colaboratorul apropiat al lui H. Sima, le-a dat comuniștilor listele cu numele noilor legionari și frați de Cruce intrați în Mișcare în clandestinitate, după 1941, necunoscuți de poliție, mii de oameni și chiar adolescenți care au fost apoi "săltați" toți în noaptea de 14/15 mai 1948, urmând ani grei și mulți de închisoare.

Diferența între Traian Dorz și N. Pătrașcu este însă de la cer la pământ: Traian Dorz, om simplu, naiv și de bună credință, a fost păcălit de comuniști, în timp ce Pătrașcu, comandant legionar, știa cu cine avea de-a face, pentru că: organizația în care era el lupta împotriva comunismului încă de la înființarea ei, deci orice pact era interzis din principiu!

Revenind la subiect:

Au fost **întemnițați peste 500 de conducători locali ai Oastei** și au fost eliberați în 1964, împreună cu toți ceilalți deținuți politici.

Până în 1964, când s-au desființat pedepsele politice, Traian Dorz a totalizat 16 ani de închisoare.

După eliberare, având **domiciliu obligatoriu** la Livada Beiușului, trudind din zori și până-n noapte la muncile câmpului, seara, întors acasă istovit, cu mâini bătătorite de sapă și de intemperii, își scria poeziile creștine. Versurile sale au fost publicate în străinătate, motiv pentru care în 1982 a fost arestat pentru delictul de "tipărire și răspândire de literatură interzisă". În urma protestelor externe a fost însă eliberat după câteva luni.

S-a stins din viață în 1989. La înmormântarea lui au participat mii de oameni, care au înfruntat ordinele autorităților și l-au purtat pe ultimul drum.

Chiar și în vremea în care conducătorii ei erau în închisoare, Oastea Domnului a continuat să existe și să se manifeste. De obicei conducătorii erau arestați, iar membrii surprinși în adunări erau amendați cu mari sume de bani. La nivel local Oastea se bucura uneori de sprijinul preotului din parohii, chiar unii dintre ierarhii Bisericii având contacte secrete cu mișcarea; în alte cazuri însă preotul era acela care îi denunța pe Ostași organelor de stat.

Biserica Ortodoxă Română a anulat decizia de caterisire a părintelui Trifa și a recunoscut oficial mișcarea Oastea Domnului.

Începând din martie 1990 Oastea Domnului funcționează ca **organizație nonguvernamentală**.

Există un delegat din partea Sf. Sinod BOR (PS Calinic), exercitându-se **controlul dogmatic**, deși unii Ostași văd rolul mișcării ca fiind unul misionar față de Biserică, fără a fi însă sub controlul ei.

Adunările se țin în biserică, iar învățătura susținută este eminentă ortodoxă, deși practicile acesteia pot aduce vag cu cele sectare: cântări din cărți proprii, predicatori ad-hoc, și Traian Dorz și mișcarea "Oastea Domnului" sunt lăudați de culte neoprotestante. Confuzia este accentuată de faptul că diverse culte i-au publicat lui Dorz în anii 70, în Occident, parte din poeziile sale, interzise în țară.

Conducerea Oastei se află tot la Sibiu. Aici membrii au la dispoziție câteva birouri, o clinică medicală cu un medic internist, un cabinet stomatologic și un medic pediatru. Recent s-a dat în folosință noua tipografie. Publicația Oastei este **"Iisus Biruitorul"**, scos cu **binecuvântarea Sinodului Bisericii Ortodoxe Române**.

Oastea Domnului militează contra avorturilor, **contra răspândirii cultelor neoprotestante** și ia atitudine împotriva relațiilor homosexuale.

- **Slăvit să fie Domnul!**

- **În veci, amin!**

(salutul Ostașilor)

Surse: www.crestinortodox.ro, www.oasteadomnului.ro

aceștia!

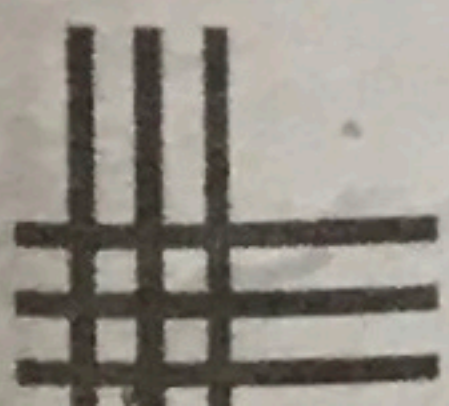
A fost eliberat în 1952. Însă numai pentru câteva luni, după care a fost întemnițat din nou, până în 1958. Închisorile începuseră să se umple de preoți și de laici membri ai Oastei, acuzați de comuniști de lipsă de supunere.

După înăbușirea revoltei anticomuniste de la Budapesta din 1959, regimul de la București a trecut la o nouă reprimare a "elementelor dușmănoase" din Biserica Ortodoxă. Alături de monahi și preoți de mir au fost vizați membrii Oastei Domnului, care activau în catacombe și nu de puține ori cu sprijinul unor clerici ortodocși.

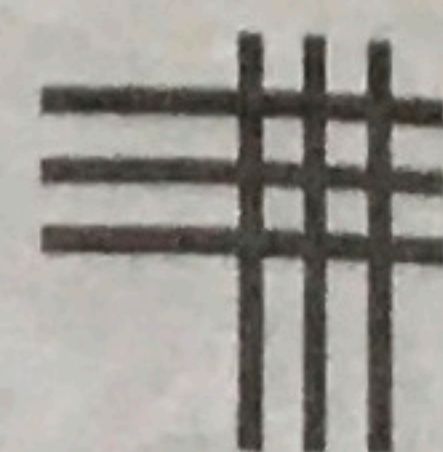
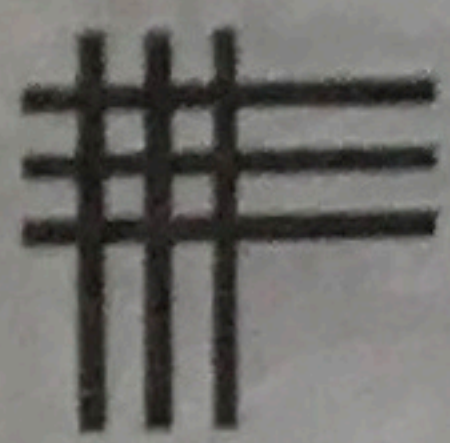
Traian Dorz a fost somat de autorități să înceapă acțiunea de "legalizare" a mișcării Oastea Domnului.

Au urmat o serie de vizite la București și întocmirea unor liste cu conducătorii mișcării.

Pagină realizată de Corneliu Mihai

MANIPULAREA VREMII (II)

continuare din numărul trecut

În ultimii ani asistăm la modificări drastice din punct de vedere climatic. Ploi torențiale, vânturi puternice, căderi masive de zăpadă, secetă, uragane, cutremure, alunecări de teren. Singura explicație pe care o primim este "încălzirea globală a planetei".

Posibilitatea folosirii fenomenelor meteo ca armă și manipularea acestora în interes propriu pare a fi pură ficțiune. Însă după decenii de controverse, comunitatea științifică internațională recunoaște astăzi aproape unanim primejdia catastrofală a schimbărilor climatice provocate de mâna omului. Manipularea fenomenelor meteorologice ar putea deveni cea mai devastatoare tactică în războaiele viitorului.

Deși rareori se recunoaște în reuniunile științifice, există în momentul de față o nouă generație de arme electromagnetice sofisticate. Conform unui document al US Air Force, intitulat AF 2025 Final Report, războiul climateric oferă o vastă aplicație în domeniul manipulării climei, punând inamicul să se confrunte cu inundații devastatoare, uragane de mare intensitate, secete prelungite și cutremure cu grad mare pe scara Richter.

"Modificările artificiale ale climei au devenit acum parte componentă a securității interne și internaționale, având inclusiv aplicații defensive și putând fi utilizate în scop de descurajare.

Capacitatea de a provoca artificial precipitații intense, ceață densă și furtuni de mare intensitate, ori de a produce o climă artificială în anumite zone precise sau un cutremur de mare intensitate fac parte acum din setul de tehnologii

disponibile". (AF 2025 Final Report)

Din informațiile pe care le-am cules sunt două metode principale folosite pentru modificarea vremii și producerea la comandă a unor fenomene meteorologice: sistemul **HAARP** și **CHEMTRAILS**. Nu vom intra prea mult în amănunte cu descrierea lor deoarece aceste două subiecte sunt relativ cunoscute.

Sistemul **HAARP** – prezentat în numărul trecut – este alcătuit dintr-o rețea de antene care emit radiații electromagnetice în domeniul microundelor și al frecvențelor foarte joase (ELF), ce acționează într-un fel pe principiul cuptorului cu microunde. Prin încălzirea focalizată și pe perioade lungi de timp a unor porțiuni ale ionosferei, se acumulează în acest strat atmosferic cantități uriașe de energie, care sunt apoi reflectate spre sol, cu rezultate catastrofale asupra zonei respective.

CHEMTRAILS sunt o serie de pulberi metalice de aluminiu, oxid de bariu, polimeri etc. pulverizate la mari altitudini din avioane. Acestea au efecte și scopuri multiple, de la împrăștierea norilor, condensarea acestora, mărirea cantității de radiații solare reflectate spre pământ etc., până la creșterea conductivității atmosferice pentru a face propagarea emisiilor **HAARP** mai ușoară în anumite zone vizate.

Tehnica de modificare a mediului (ENMOD) pentru utilizare militară constituie în contextul prezent arma supremă de distrugere în masă.

În mod ironic Pentagonul, în timp ce recunoaște oficial capacitatea sa de a modifica vremea Pământului pentru scopuri militare, spune că se alătură eforturilor de a studia impactul încălzirii globale!

În studiul pe care l-a efectuat nici un cuvânt nu este menționat cu privire la programul său principal de război meteorologic, **HAARP**, ce are baza în Alaska și e administrat în comun de Forța Aeriană Americană și Marina Americană.

Un fapt despre care nu se vorbește în dezbaterile privind schimbările climei la nivel global este cel al modificării condițiilor meteorologice, prin apelul la o nouă generație de arme electromagnetice sofisticate. Atât Rusia, cât și SUA, au dezvoltat capacități de manipulare a climei în scopuri militare.

Modificarea intemperiilor, potrivit documentului AF 2025 a Forței Aeriene Americane "oferă luptătorului în război o gamă largă de posibile opțiuni

Tomadă

de a învinge sau constrânge capacitățile unui adversar, acestea mergând până la declanșarea inundațiilor, a uraganelor, secetelor și cutremurelor.

Modificarea condițiilor meteorologice va deveni o parte din securitatea internațională și ar putea fi realizată în mod unilateral. Ar putea avea aplicații ofensive și defensive și ar putea fi folosită chiar și în scopuri de descurajare. Abilitatea de a genera precipitații, ceață și furtuni pe Pământ sau de a modifica vremea spațială și producția vremii artificiale sunt toate o parte dintr-un set integrat de tehnologii militare".

Tehnica de modificare a vremii au fost aplicate de către armata americană de peste jumătate de secol.

Matematicianul american John von Neumann, în colaborare cu Departamentul de Apărare American, și-a început cercetarea privind modificarea condițiilor meteorologice la sfârșitul anilor '40, în punctul culminant al așa-zisului "război rece" și a prevăzut "forme de luptă care sunt de neimaginat".

În timpul războiului din Vietnam, tehnici de creare de nori au fost folosite, începând cu 1967, sub numele de "Proiectul Popeye", al cărui obiectiv era să prelungească sezonul musonului și să blocheze rutele de aprovizionare ale inamicului de-a lungul drumului Ho Chi Minh.

Armata SUA a dezvoltat capacități avansate care atunci când sunt activate modifică selectiv tipare de condiții meteorologice. Tehnologia este perfectată în cadrul Programului de Cercetare Aurorală Activă de Întărit Frecvență (**HAARP**), și care este o anexă a Inițiativei de Apărare Strategică, "Star Wars".

Din punct de vedere militar **HAARP** este o armă de distrugere în masă, acționând din afara atmosferei și fiind capabilă să destabilizeze sistemele agricole și ecologice din jurul lumii.

Există și o Convenție în ceea ce privește interzicerea utilizării militare sau în orice alt mod ostil a tehnicilor de modificare a mediului care spune că: "Termenul «tehnici de modificare a mediului» se referă la orice altă tehnică pentru schimbarea, prin manipularea deliberată a proceselor naturale, a dinamicii, compoziției sau structurii Pământului, inclusiv a biotei sale, a litosferei, hidrosferei și atmosferei, sau a spațiului cosmic".

"Armamentul meteorologic" este arma supremă de distrugere în masă, cu potențialul de a destabiliza ecosistemul inamicului, distrugerea agriculturii sale, dezactivarea rețelelor de comunicare. Cu alte cuvinte, tehnicile ENMOD pot afecta o întreagă economie națională, pot sărăci milioane de oameni și pot "ucide o națiune" fără ajutorul trupelor și armamentului militar.

Un cercetător renumit, dr. Rosalie Bertell, descrie **HAARP** ca pe "un încălzitor gigantic care poate cauza perturbări majore în ionosferă, creând nu doar găuri, ci incizii lungi în stratul protector care ajută planeta să nu fie bombardată de radiații".

Atât el, cât și ceilalți oameni de știință, se tem de o a doua etapă secretă în care **HAARP** ar "lansa mult mai multă energie în ionosferă. Acest lucru ar putea produce o perturbare severă a atmosferei superioare ce poate produce efecte care

să se răspândească rapid în jurul globului, pe o perioadă de mai mulți ani".

HAARP a fost prezentată opiniei publice ca un program de cercetare științifică și academică. Totuși, documentele militare americane par să sugereze faptul că principalul obiectiv este acela de "a exploata ionosfera pentru scopuri ale Departamentului de Apărare".

HAARP are abilitatea de a declanșa întreruperi de curent și de a perturba sistemul de energie electrică a unor regiuni întregi.

O analiză a declarațiilor emise de Forța Aeriană Americană indică ceva de neconceput: manipularea mușamalizată a tiparelor meteorologice, sistemelor de comunicare și a energiei electrice ca o armă de război global, pusă în slujba ideii de dominație a unor regiuni ale lumii.

HAARP a început să fie operațional încă de la începutul anilor '90. Sistemele sale de antene de la Gakona, Alaska s-au bazat inițial pe o tehnologie brevetată de compania Advanced Power Technologies (APT), o filială a Corporației Atlantice Richfield (ARCO).

Prima fază a Instrumentului de Cercetare Ionosferic (IRI) **HAARP** a fost încheiată de către APTI. Sistemul IRI al antenelor a fost prima dată instalat în 1992 de către o filială a Sistemelor Aerospațiale Britanice (BAES) folosind brevetul APTI. Antenele radiază în atmosfera spațială folosind un set de transmițătoare wireless de înaltă frecvență.

În 1994, ARCO a vândut filiala APTI, inclusiv brevetele și contractul de construire a celei de-a doua etape către E-Systems, o companie militară secretă de înaltă tehnologie cu legături în CIA.

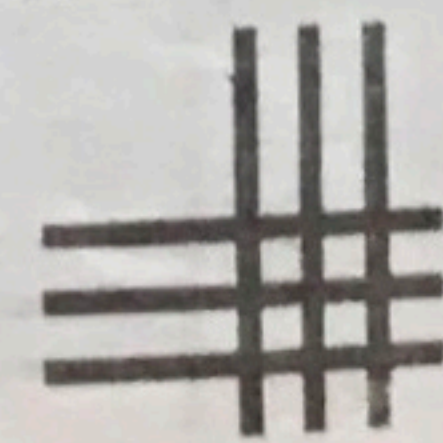
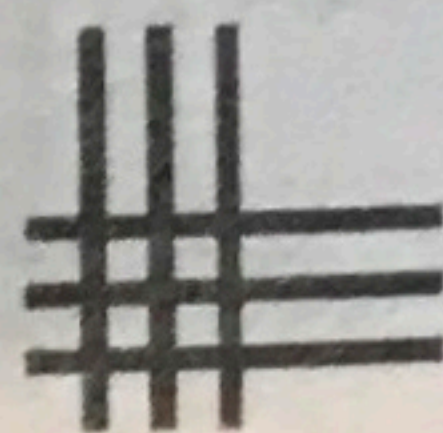
E-Systems este specializată în producția de echipament electronic de război, navigație și mașini de recunoaștere, inclusiv "dispozitive de spionaj extrem de sofisticate".

Compania a realizat proiecte militare precum "Planul Apocalipsei" (sistemul care permite președintelui Americii să gestioneze un război nuclear) și Operațiunea Desert Storm".

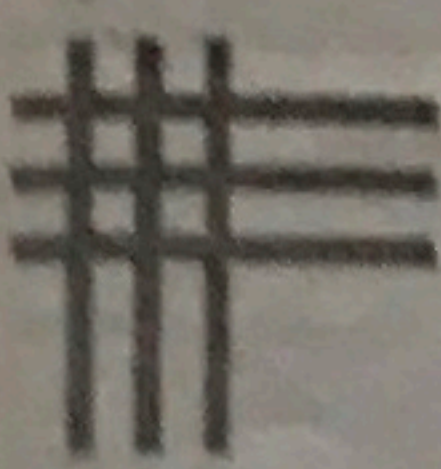
Surse: searchnewsglobal.wordpress.com, www.lumeasublupa.ro, www.filmdocumentare.com/gauricer-haarp-si-tehnologia-tesla

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Viorel Bîrceanu

Diverse

CE NU ȘTIAȚI DESPRE VACCINURI

În numărul trecut la rubrica "Actualitate" scriam despre "Un nou proiect de coerciție" (vaccinarea obligatorie, sub sancțiuni financiare drastice) și v-am promis că vom reveni asupra problemei vaccinurilor. Vă supunem atenției părerile unor oameni de știință, cercetători, medici, imunologi, nu ale noastre.

Scopul vaccinurilor "obligatorii" la copii este de a-i feri de anumite boli, în special de bolile infectocontagioase denumite și "bolile copilăriei". Inevitabil se pune întrebarea cât de periculoase sunt acestea?

Între timp s-a observat că ele nu reprezintă un real pericol pentru copii, ci dimpotrivă, îi ajută la formarea unui sistem imun sănătos, ba chiar îl apără, și uneori îl vindecă de alte boli grave.

Deoarece virusurile vii din vaccinuri au fost atenuate (pentru a nu da boala), se formează un titru scăzut de anticorpi. Este motivul pentru care imunitatea dată de vaccin va scădea progresiv cu anii. De aceea pentru un om care a fost vaccinat de mult timp, contactul cu un copil bolnav (de exemplu de rujeolă) va fi un real pericol, acesta putându-se îmbolnăvi. În consecință, adolescenții și adulții mai ales care au un sistem imun mai puțin flexibil decât copiii și nici nu mai au anticorpi după vaccinul din copilărie, vor face o formă mai gravă de boală. O femeie însărcinată care a fost vaccinată în copilărie și nu a făcut boala, riscă să o facă în timpul sarcinii și să nască un copil bolnav. La ea anticorpii produși în urma vaccinării au dispărut iar o revaccinare nu este eficientă. La ora actuală a crescut în România foarte mult numărul de cazuri de rujeolă la sugari, soldate uneori cu deces, deoarece femeia nu mai are suficienți anticorpi ca să-l apere de rujeolă. De aceea bolile copilăriei ar trebui făcute până la pubertate, în special de către fete, pentru ca atunci când nasc să posede o cantitate suficientă de anticorpi pentru apărarea copilului.

Vaccinul ROR (Rujeolă - Oreion - Rubeolă) are scopul său de a preveni niște afecțiuni banale ale copilăriei, în vreme ce efectele sale adverse pot fi boli incurabile grave, pe viață. Dacă un copil contractează aceste boli în copilărie, va face imunitate naturală pe viață pentru ele; dacă se **vaccinează cu ROR, imunitatea conferită este una limitată, maxim 9 ani (conform prospectului)**, deci imunitatea se termină exact când sunt mai periculoase complicațiile acestor boli.

Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, șansele ca rujeola să fie contactată de cei vaccinați sunt de 15 ori mai mari față de cei nevaccinați.

Sunt studii serioase care arată că acest vaccin poate cauza autism, diabet, sindrom Guillain-Barre și alte boli autoimune și neurologice incurabile, encefalită, artrite, meningită, nevrite periferice, mielite. Totodată virusurile lente ce se găsesc în toate vaccinurile și mai ales în vaccinul împotriva rujeolei se pot ascunde în țesuturile umane și pot apărea mai târziu ca și complicații: encefalite, scleroze multiple, retard mintal, meningită aseptică, hemipareze ș.a.

Riscul acestor boli cumplete este prețul ce trebuie plătit pentru a feri un copil de câteva boli inofensive ale copilăriei: rubeola, oreionul și rujeola.

Am dat oare oreionul și pojarul pe cancer și leucemie?

Vaccinul ROR de tulpină URABE a fost retras de pe piață în 1992 în Germania și Marea Britanie ca urmare a apariției cazurilor de meningită și a bolii Crohn.

În 1990 în SUA s-a constatat o creștere constantă de rujeolă în ciuda unei mari acoperiri vaccinale.

Din surse oficiale mortalitatea a fost de 20 de ori mai mare decât a aceleia înregistrate înaintea introducerii vaccinului, datorate pneumoniei rujeolice.

De asemenea, despre **vaccinul anti-poliomielită** Salk se credea că a determinat oprirea epidemiei de poliomieliță care a afectat copiii americani în anii 1940 și 1950. Dacă este așa, de ce epidemia de poliomieliță s-a oprit, de asemenea, și în Europa, unde vaccinul anti-polio nu a fost folosit extensiv?

Vaccinul DTP (diftero - tetano - pertusis), care se administrează la 2, 4, 6, 12 luni cu un rapel la 2 ani și 6 luni, este **responsabil de două treimi de moarte subită la sugari, conform statisticilor.**

Totodată, copiii vaccinați împotriva tetanosului și a DTP contactează alergii cronice de două ori mai mult decât copiii nevaccinați.

Pentru a înșela opinia publică și corpul medical, fabricanții de vaccinuri arată curba descrescătoare după introducerea vaccinului, dar de fapt boala infecțioasă era în scădere puternică înainte de vaccinare iar introducerea acestora a determinat izbucnirea unor epidemii ale bolii împotriva căreia trebuia să se imunizeze.

Statisticile internaționale dovedesc diverse falsificări întrucât vaccinările au fost susținute din interes și ignoranță a fenomenelor postvaccin.

Vaccinările obligatorii îi fac ca pacienți care altfel n-ar avea nici un motiv să se prezinte la pediatru, să fie obligați să vină periodic pentru vaccinare; astfel vaccinările au devenit "pâinea și cuțitul" practicii pediatrice. De aceea pediatrii vor continua să apere conceptul de vaccinare obligatorie. De asemenea, acesta va rămâne o afacere foarte rentabilă pentru companiile de medicamente.

Este absolut legitim să ne întrebăm cu privire la interesele comerciale din spatele acestei chestiuni. Vaccinurile NU sunt pe gratis, ele sunt cumpărate prin ample achiziții publice.

Orice vaccin conține antigene (care induc formarea de anticorpi: virusuri, toxine, proteine străine, etc) și substanțe chimice (mercur, aluminiu, antibiotice etc.) care atacă și aruncă sistemul imun imatur al sugarului într-o luptă inegală și foarte periculoasă. Din această luptă copilul va ieși întotdeauna cu un sistem imun modificat, iar consecințele nu pot fi prevăzute de nici un medic. Reacțiile imediate (acute) sunt evidente și deseori nu sunt atât de grave, sau dacă sunt (moartea subită a sugarului, encefalită postvaccinală etc.), ele nu sunt recunoscute în mod oficial deoarece nu există nici un interes în acest sens. Este lesne de înțeles de ce...

Se practică vaccinarea obligatorie fără să se țină cont de starea imunologică a fiecărui individ (extrem de periculos pentru că se introduc virusi vii sau atenuați). Vaccinul perturbă sistemul imunitar, iar dacă acesta este fragilizat, se vor produce ori cancere, ori boli autoimune. O boală autoimună poate fi definită simplu ca o situație în care mecanismele de apărare ale organismului nu pot face distincția între invadatorii străini și propriile țesuturi și, în consecință, își distrug propriile structuri.

Grav este faptul că **majoritatea bolilor postvaccinale apar după ani de zile, când nu sunt atribuite vaccinurilor.**

Cu toate acestea, miile de studii din lume din ultimii 40-50 de ani, majoritatea particulare sau finanțate de către Universități, vin să confirme ceea ce vedem cu îngrijorare: s-au înmulțit enorm

leucemiile și alte boli cronice deosebit de grave care în trecut erau foarte rare la copii.

Acum ne confruntăm și cu adevărate epidemii cu astfel de boli: encefalite cronice, leucemii, autism, hiperactivitatea (sindromul ADHD). Sunt tot mai frecvente și bolile alergice grave: astmul bronșic, alergiile la alimente, bolile autoimune (reumatismale, intestinale), etc.

Toate acestea sunt determinate de către un sistem imun slăbit, bulversat, care nu mai face față provocărilor care sunt vaccinurile obligatorii, combinate și mult prea multe pentru organismul sugarilor (trivaccin, tetravaccin, pentavaccin, hexavaccin, heptavaccin).

Dr. Keis Gaublomme, președintele Asociației Internaționale "Vaccine Damage Prevation", a dezvăluit mecanismele bolilor autoimune ce apar în urma diferitelor vaccinări, iar imunologi de seamă ca Shoenfield și Tichler vorbesc despre latura mai puțin cunoscută a vaccinărilor: ca substanțe de legături din compoziția vaccinurilor sunt: aluminiu, mercur, thymerosal ce stau la baza declanșării bolilor ca: scleroza în plăci, cancere, leucemii, tulburări gastro-intestinale.

Dr. Scott Mumby, membru al Societății Regale de Medicină, membru fondator al Societății Britanice pentru Nutriție și Alergie, afirma că vaccinarea este un asalt deliberat asupra sistemului imun.

Vaccinările obligatorii care se efectuează în România: BCG (împotriva tuberculozei), DiTePer (împotriva difteriei, tetanosului și tusei convulsive), DT (împotriva difteriei și tetanosului), antipolio, antihepatita B, ROR. Un sugar în România primește până la vârsta de 1 an nu mai puțin de 27 de vaccinuri obligatorii (!), conform Calendarului de vaccinare, Ordinul 1.318 / 2009.

Este inadmisibil faptul că de la 4 - 5 vaccinuri unice făcute în trecut s-a ajuns la ora actuală la noi la 30 - 35 de vaccinuri/copil, în diferite combinații, fără a fi făcute studii (cel puțin nu sunt oficiale) care să ne asigure că sistemul imun al sugarului este pregătit pentru astfel de agresiuni din afară, fără să ni se arate consecințele lor în timp (tânăr, adult, vârstnic), fără să se facă studii comparative între copiii vaccinați și cei nevaccinați (deși sunt mulți astfel de copii), fără multe alte informații pentru publicul larg.

Principiul vaccinărilor obligatorii contravine principiilor elementare ale drepturilor omului.

În Olanda, Spania, Anglia, Italia, Austria, Elveția, nu este obligatoriu nici un vaccin. Sunt doar recomandate vaccinurile: DTP, Hib, antipolio, hepatitic B, antivariolic, antipneumococic și antimeningococic. La naștere nu este recomandat nici un vaccin. Pentru că există suspiciunea crescândă că vaccinarea împotriva bolilor relativ inofensive ale copilăriei este responsabilă de creșterea dramatică a bolilor autoimune, apărută după introducerea vaccinării în masă a copiilor. E vorba de boli de temut, ca leucemia, cancerul, artrita reumatoidă, scleroza multiplă, lupusul eritematos.

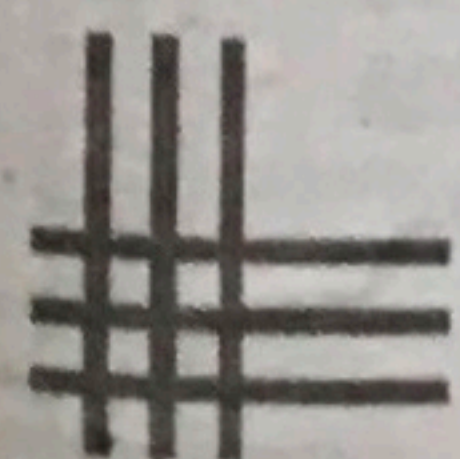
În Germania nu mai este obligatorie vaccinarea de câțiva ani, întrucât s-au raportat anual invalidități grave postvaccin în perioada 1995-2004, dintre care 60% au fost despăgubite.

Un singur vaccin poate provoca una sau mai multe boli. Prin combinarea lor însă (așa cum se întâmplă acum), se înmulțesc bolile, se intercondiționează și se agravează reciproc. Cu cât sunt administrate copiilor mai multe vaccinuri combinate (pentavaccin, hexavaccin), cu atât va fi mai dificilă studiarea reacțiilor secundare și a bolilor pe care le provoacă fiecare vaccin în parte.

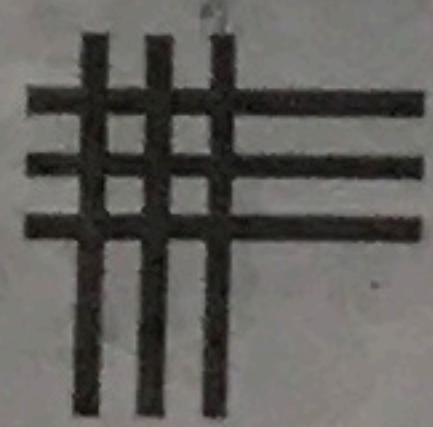
Dacă se mai continuă vaccinarea va apărea în câteva decenii o patologie nouă, cea a societății vaccinate (dr. Deloge, "Tendencer de la médecine contemporaine").

Surse:

Pagină realizată de Marius Prichici

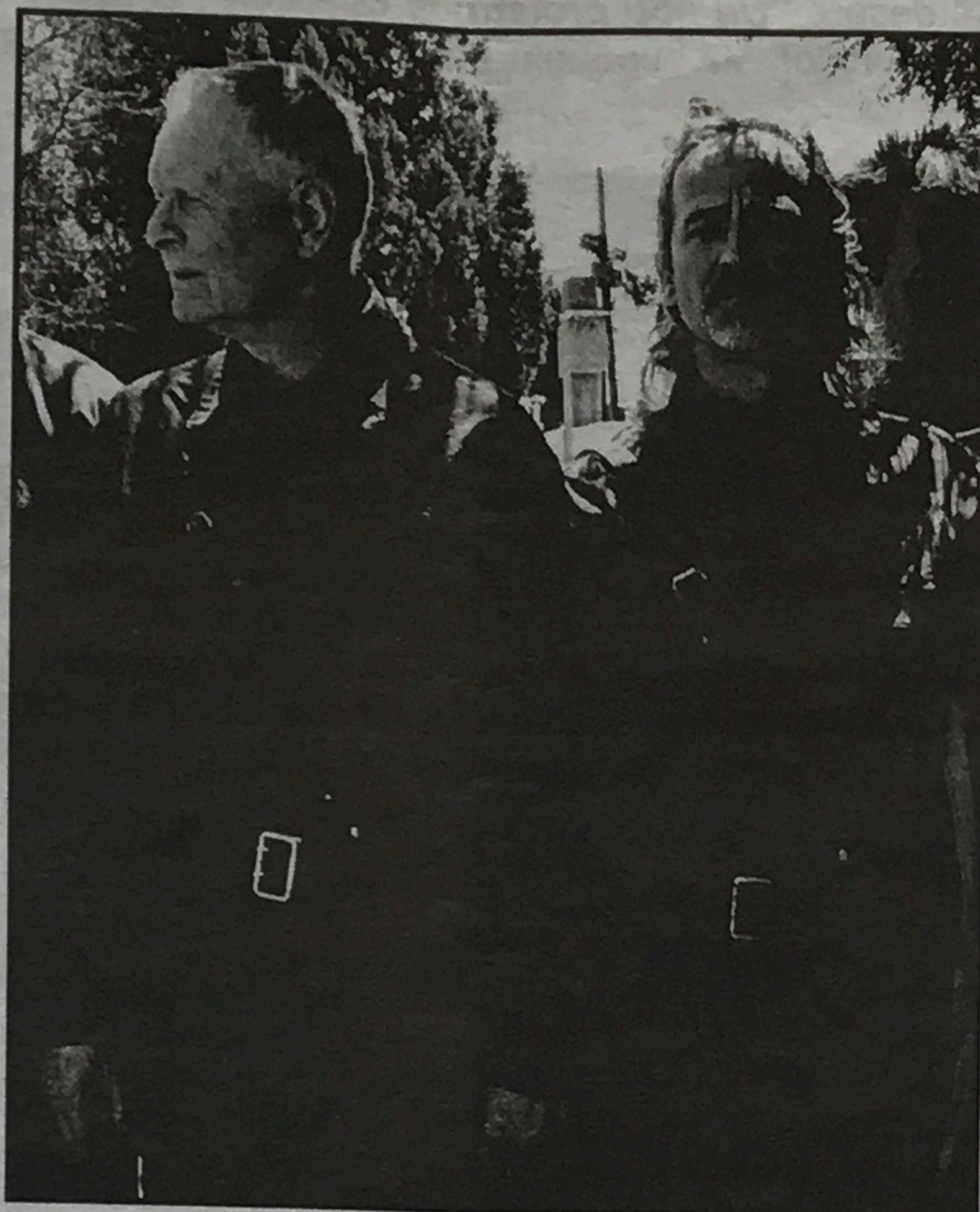

Moștenirea Codreanu (XV)

S-A ÎNTÂLNIT CHIORUL CU SURDUL

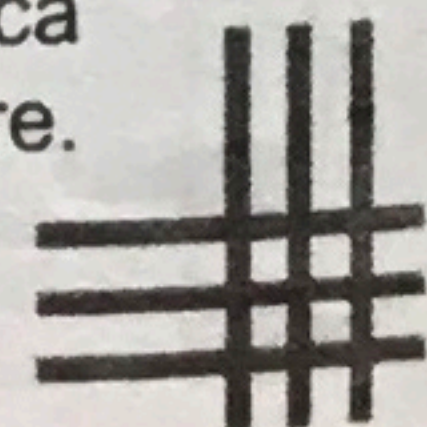

- Există în țara românească libertatea de gândire?
- Da, GÂNDEȘTI ce vrei.
- Există în țara românească libertate de exprimare?
- Sigur că da, cu condiția să te exprimi cum ți se dictează.
- Există în țara românească libertate de asociere?
- Sigur că da, cu condiția să nu fie vorba de naționaliști români.
- Ce este cu naționaliștii ăștia?
- Păi, naționaliști sunt de două tipuri: buni și răi. Vorbim întâi pe plan internațional: De exemplu, (ultra)naționaliștii evrei. Sunt buni, ei își apără pământul de arabi și de palestinieni.
- Naționaliștii francezi sunt buni?
- Nu, ei nu sunt buni.
- De ce?
- Păi fiindcă sunt de extremă dreapta!
- Și care este diferența dintre extrema dreaptă și ultranaționaliști?
- De exprimare!
- Dar naționaliștii francezi de cine își apără țara?
- Tot de arabi.
- Păi atunci nu sunt și ei buni?
- Ei nu sunt buni pentru că ei nu sunt evrei.
- Dar naționaliștii germani sunt buni?
- Nu, căci ei aduc aminte de Național-socialiști.
- Dar naționaliștii ruși sunt buni?
- Nu, că ei amintesc de bolșevicii!
- Mai sunt totuși și naționaliștii buni pe undeva în lume?
- Din câte cunosc eu, nu.
- Cum este definit naționalismul?
- După Larousse - deci un dicționar de autoritate mondială - sună cam așa: "naționalism = doctrină care afirmă că primează interesului națiunii, în raport cu interesele de grup, de clasă sau ale individului, care le conține."
- Păi nu văd nimic criminal în naționalism. Eu știu că sunt niște ăia care sunt iuți la mânie: întâi te omoară și apoi te întreabă al cui ești și din ce comună. Dar în România există naționaliști?
- Au existat și există.
- Și cine sunt ăștia?
- Legionarii.
- Și legionarii cum au fost?
- Nu au fost buni.
- De ce?
- Pentru că ei nu au luptat cu arabii!
- Dar cu cine au luptat ei?
- Cu toți cotropitorii României din perioada interbelică; au constituit rezistența armată din munți în perioada comunistă, dar au avut dintotdeauna ca dușman principal, comunismul.
- Dar în România mai sunt și alți naționaliști în afară de legionari?
- Da, mulți români sunt naționaliști, dar le este frică să recunoască; alții recunosc - dar le este frică să se declare, iar cei ce se

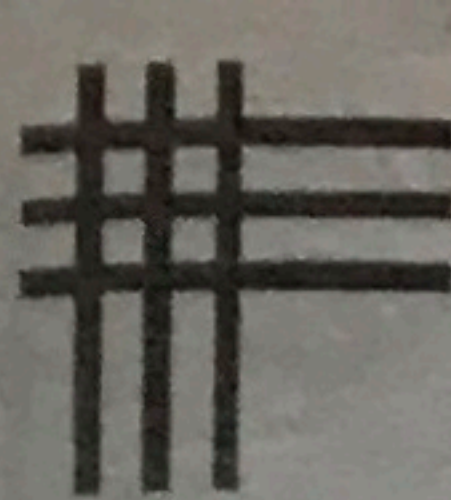
declară, cred că este arhisuficient, că și-au făcut datoria: gâfâie și... se opresc.

- Dar de ce le este frică, doar trăim într-o țară liberă?
- Cum să vă explic eu? Un câine în lanț este liber sau nu? Nu este liber, el se învârtă doi metri în jurul țărșului. A venit revoluția și a rupt țărșul.
- Și, și...
- Gata cu țărșul, tovarășii! Acum LANȚUL este pe o sârmă. Zburzi în voie cât e ziua de lungă și cât e sârma de lungă.
- Dar cu LANȚUL cum e?
- Aici e altceva: toți latră într-un cor.
- Și dacă cineva iese din cor, ce se întâmplă?
- Eee, ai văzut și dumneata atâtea cazuri. Îl calcă mașina.
- Dar liberalii nu sunt naționaliști?
- Nu, ei sunt mondialiști.
- Ce înseamnă mondialiști?
- Mondialiștii sunt internaționaliștii.
- Internaționaliștii nu sună cam aproape de Internaționala comunistă?
- Ba sună, numai că cei care au încercat să cucerească lumea prin comunism, au constatat la un moment dat că nu le mai convine. Drumul era greșit economic și, oricum, rezultatele nu îi mai satisfăceau. Au schimbat macazul și firma: Nu mai este internaționalism proletar, ci internaționalism capitalist, adică mondialism.
- Și spui că sunt tot ăia. De unde știi?
- M-a informat cineva de mare încredere. Oricum, să nu mai spui la nimeni, că e un mare secret!
- Dar democrații ce sunt?
- Ce să fie, un model SUA, dar păstrând proporțiile.
- Dar ei sunt naționaliști?
- Doamne ferește, ei țin cu Marea Neagră!
- Adică cum?
- Păi, democrații americani țin cu negrii. Noi, deocamdată neavând destui negri, până mai strângem, ne mulțumim cu Marea Neagră. Nu domnule, Marea Neagră e altceval... ..Care Maree Roșie.
- Dar țărșii sunt naționaliști?

- Nu, ei au fost de stânga totdeauna. Iar acum sunt partid popular.
- Adică cum "partid popular"?
- Păi uite cum devine cazul: când o scrântești și rămâi fără membri, se cheamă a fi "partid popular". Adică: poporul român e sărac, deci nu are; și dumnealor sunt săraci, nu au membri - au devenit, cum se spune, "populari".
- Dar Partidul "România Mare" este naționalist?
- Se străduiește; deocamdată, este și el "partid popular".
- Adică cum, are aceeași doctrină cu țărșii?
- Nu, nici vorbă! Doctrina lor este în strânsă legătură cu V.C. Tudor. Toată lumea se uită atent în gura domniei sale și, de la discurs la discurs, toată lumea se modelează. Când devin aprigi dușmani ai comunismului, când ridică statui lui Antonescu, când lui Ytzac Rabin, când plâng după realizările Tovarășului, când înfierează pe actualii comuniști mascați în social-democrați, când le fac jocul în legislativ - și uite așa!
- Nu a mai rămas să întreb decât de U.D.M.R. Nu cred că sunt naționaliști, că ei sunt unguri.
- Ba aici este invers! Sunt naționaliști, dar nu români.
- Și ungurii naționaliști sunt buni sau răi?
- Păi, naționaliștii unguri sunt buni, căci luptă cu arabii.
- Adică cum cu arabii?
- Simplu. Românii sunt arabii ungurilor. Orice minciună repetată sute de ani despre apartenența pământurilor unei nații sau a alteia, ajunge să fie socotită adevăr și se încearcă impunerea ei, mai ales când poți să bați cu pumnul în masă.
- Adică cum cu pumnul?
- Eee... vorba vine. Bați cu tancul, cu racheta, sau pui pe masa judecătorului bomba atomică.
- Și cum, ungurii au voie să fie naționaliști? Nu îi condamnă Apusul sau ceilalți corifei?
- Domnule, nu ai înțeles! În România numai românii nu au voie să fie naționaliști, că ceilalți minoritari trebuie să-și păstreze identitatea națională, ei trebuie să fie sprijiniți moral și material, că numai așa intrăm în grațiile Apusului. Dar nu numai din acest motiv: În general, pe politicienii noștri îi doare în cot de toți. Adică vreau să spun că ultimul lucru ce se poate aștepta de la ei este sinceritatea. Se fac a plânge cu lacrimi de crocodil pe umărul țiganului nedreptățit, își rup hainele de pe ei pe la diferite muzee, dar soarta reală a altora nu contează pentru ei.
- Ar trebui să facem mai multe pentru minoritari?
- Sigur că da! Sau poate nu foarte sigur... Se aud tot felul de lucruri grave, mai ales despre tratamentul rromilor.
- Știi sigur?
- Ei, nu chiar foarte sigur, dar nu există fum fără foc. Cică pe copii nu îi primește în școli, îi dă afară. Maturii sunt dați afară din servicii, cică alocația de stat pentru copiii de rrom ar fi prea mică, sunt suspectați - pe nedrept - de felul în care au procurat banii să-și facă bordeiele cu turnulețe și zeci de camere.

La facultăți li se rezervă locuri speciale, lucru jignitor, că nu o vrea cineva să îi asemuiască cu tovarășii comuniști care ieșeau ingineri după doi ani, fără să fi avut liceul la bază.

În politică sunt marginalizați: mai au și ei câte un președinte al României (și acela schimbat acum), prim ministrii, miniștri, deputați, primari generali și primari.

Culmea, se aude că se vor limita posturile de împărat al romilor la unul singur! Fără explicații! La regi însă s-a dat liber! Chiar și încoronarea la biserica Regilor Români, la Curtea de Argeș, este liberă. Trebuie să recunoaștem că mitropolitul a oficiat încoronarea fără să fie plătit. Exemplu de urmat și de alți mitropoliți și alți regi, romi, pe scaunul regal al unuia, cică Ferdinand! Povești.

- Dar cu nunta în Palatul Parlamentului cum este?

- Român clevetitor! Adică le vezi anormal? De la pușcărie, tuști mire în "Casa Poporului", cu miniștri, deputați, bancheri artiști și actori! Care este rolul detenției? Reeducarea! S-a schimbat omul, din infractor în cetățean model! Trebuia omul încurajat, ce naiba!

- Văd că vorbești cam mult despre țigani. Nu crezi că vei fi acuzat de antisemitism?

- Păi eu nu am vorbit deloc de țigani, eu am vorbit de romi.

- Și care este diferența dintre ei?

- Multe nu știu nici eu! Aș putea totuși să-ți dau niște exemple: Când este vorba de a fi despăgubiți de statul român pentru deportările în Transnistria, își zic "romi". Ori când cer azil politic în Anglia. Opera Română are însă în repertoriu "Voievodul Țiganilor". Prietenului meu de o viață, Nicu Țiganu, dacă i-aș spune "Nicu Rromu", cred că m-ar înjura de m-ar trece Dunărea.

- Am înțeles și nu prea. Dar cu semiții ăștia cum este? Când vrei ori nu vrei, auzi: "antisemitismul" acesta!

- Păi, semiții sunt niște seminții. De exemplu, cum ar fi latinii sau slavii, ori germanicii, care trăiesc în special în Orientul Mijlociu - dar și în Africa și Asia. După același Larousse de îți spusei mai înainte, ei ar fi: arabii, evreii, etiopienii.

- Păi ziceai că evreii luptă contra arabilor. Înseamnă că sunt și ei antisemiți?

- Păi nu ți-am zis că își apără teritoriul?

***

"COVALACT" MILITEAZĂ PENTRU "UNGARIA MARE"

Logo-ul brandului Covalact are un mesaj subliminal extrem de interesant care ar fi trebuit să dea de gândit mai multor instituții ale statului

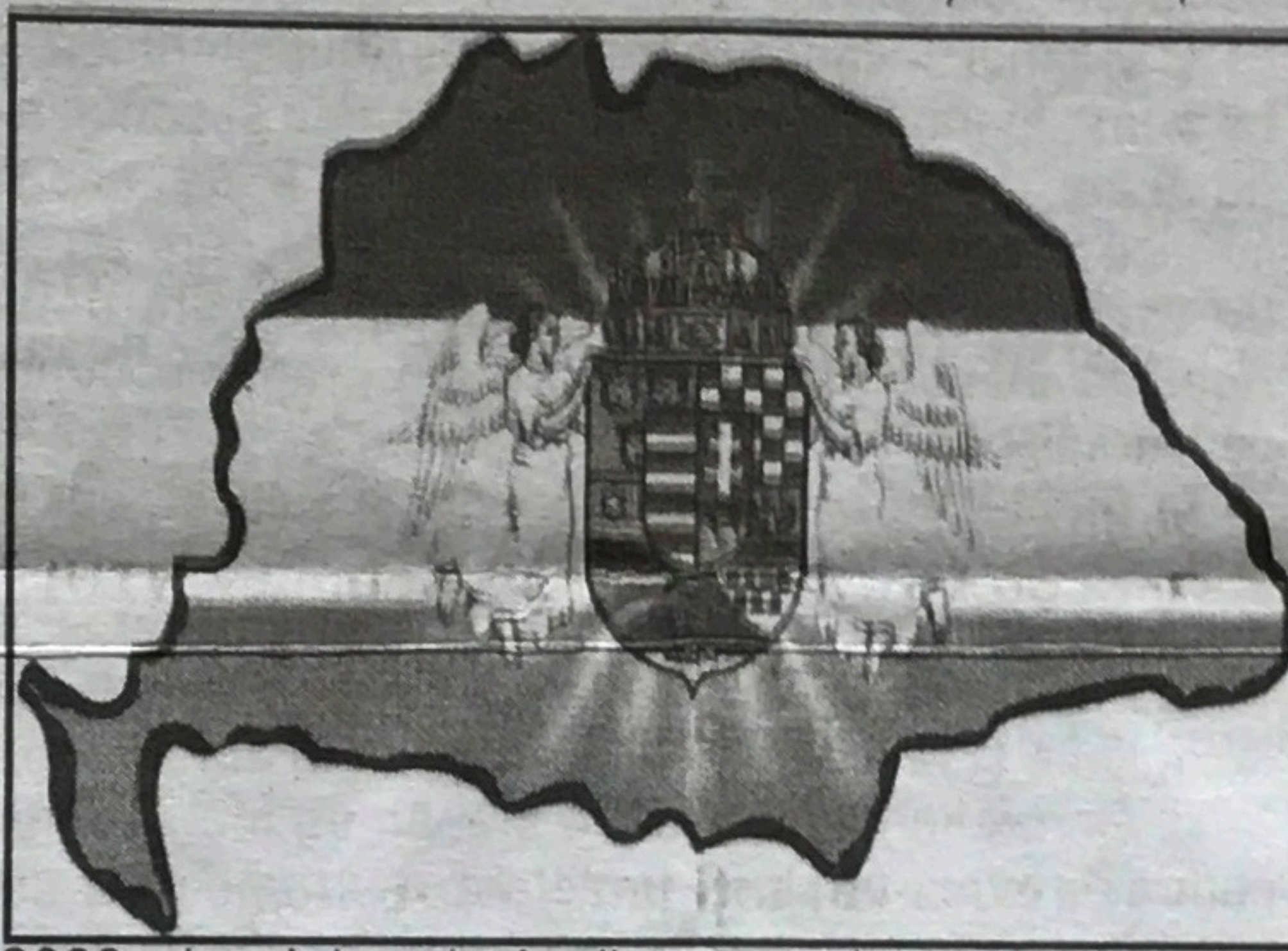

român, și, de ce nu, românilor care cumpără aceste produse cu mesaje cel puțin ciudate, cu coincidențe prea "clare" spre a fi doar "coincidențe".

Specialiștilor în simbolistică și în mesaje subliminale le-a atras atenția logo-ul companiei Covalact Sf. Gheorghe pentru că este o hartă

ușor stilizată a Ungariei Mari, adică Ungaria actuală împreună cu Transilvania.

Povestea brandului Covalact de Țară începe în

2009, la doi ani după ce pachetul majoritar al producătorului de lactate Covalact a fost achiziționat de fondul de investiții Sigma Bleyzer de la un om de afaceri român. Un an mai târziu, a fost creată campania TV de lansare a brandului Covalact de Țară și a sloganului „Prea bun. Prea ca la țară”. Practic, din anul 2000, adică de cinci ani, reclamele TV promovează brandul companiei din Sf. Gheorghe

prin logo-ul care reprezintă harta stilizată a Ungariei Mari.

Covalact este unul dintre cei mai mari producători de produse lactate la nivel național, având o capacitate de prelucrare de 200.000 litri de lapte zilnic. Portofoliul de produse al companiei acoperă întreaga gamă de lactate, de la iaurt, smântână, brânză proaspătă, brânză Făgăraș, lapte, chefir, cașcaval, unt, produse din lapte de capră. Înființată în 1969, Covalact este una dintre companiile cele mai importante pe piața românească de produse lactate. În prezent compania este deținută de Fondul de investiții american SigmaBleyzer Southeast European Fund, care mai deține în România și brandul Lactate Harghita.

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE (continuare din pag. 3)

Vin americanii

Deținuții care și-au sfârșit zilele în închisoare prin anii 50 au murit nutriend speranța eliberării măcar a copiilor lor de către americani.

Până la urmă, au venit americanii.

A avut loc "Marșul Cavaleriei", pornit de la Mihail Kogălniceanu (Constanța) cu destinația Cincu (Brașov) și puncte intermediare la Ploiești, Sinaia și Brașov.

Parlamentul a votat în favoarea abrogării Hotărârii 29 din 2 mai 2007 prin care numărul maxim al forțelor SUA aflate pe teritoriul României era limitat la 3.000. Acum vom avea militari americani, vorba cântecului, "fără număr". Să ne săturăm!

Având în vedere faptul că se antrenează în tehnici de lupte civile de stradă și că în prealabil a fost distrusă armata română, credeți că au venit ca să ne apere de ruși, sau ca să apere statul colonial de la noi?

***

"Interzis uitatul urât! Pedepsa cu închisoarea"

O nouă lege din Israel - luna mai anul acesta -

condamnă la 10 ani închisoare protestarii care aruncă cu pietre în vehiculele "în mișcare"! ("The Guardian", 1.06.2015).

Nu vă spune nimic știrea, așa-i?

la gândiți-vă puțin: cine și de ce aruncă cu pietre în vehicule? (Ajutător: ce fel de vehicule, cumva tancuri? Ale cui sunt?)

Este că acum totul devine clar?

Palestinenii ripostau cu pietre în fața armelor de ultimă generație ale coloniștilor evrei. Ei bine, de acum e interzis!

Pentru că ai aruncat cu pietre faci zece ani de închisoare... Atenție: nu e vorba că ai rănit sau, Doamne ferește, ai omorât pe cineva cu acele pietre. Nu, nici gând! Simplul aruncat cu pietre, acțiunea în sine se pedepsește. (Probabil că nu se face nici un proces: îi "saltă" de pe stradă și îi închide. Sau de acasă. "Ai aruncat cu pietre, te-am văzut eu!")

Ministrul israelian de Justiție susține că e o pedeapsă blândă!! (Ar trebui omorâți?! Cu... pietre?)

Sugerăm câteva completări: cine scuipă la cinci ani, cine scoate limba sau flutură degetul primește unul până la doi ani, cine se uită urât, câteva luni...!

Prof. Iftimovici scria în numărul trecut că în Franța e interzis râsul (pe seama evreilor, nu a francezilor). În Palestina e interzis să te aperi (pietrele și bombele artisanale sunt cam singurele mijloace defensive)!!

- Și cam cât la sută dintre semiți sunt arabii?

- Nu știu sigur, dar cred că 90%.

- Nu te gândești că vei fi aspru taxat și acuzat de naționalism?

- Nu prea cred. Cine se uită la ce spun eu? Oricum, ar fi o mare onoare pentru mine; tot ce am spus este cunoscut de toată lumea: și de prieteni, și dușmani!

- Și atunci, de ce mai trebuie toate puse pe hârtie?

- Păi ca să vadă tot românul că se poate lătra și altfel decât în corul hienelor!

- Păi nu ziceai că cine latră altfel îl calcă mașina?

- Ba da, dar AI VĂZUT TU MAȘINĂ CĂLCÂND ZECE CĂINI ODATĂ?! NICI VORBĂ!

Dar 20, dar 100, dar 100.000?! Imposibil!!

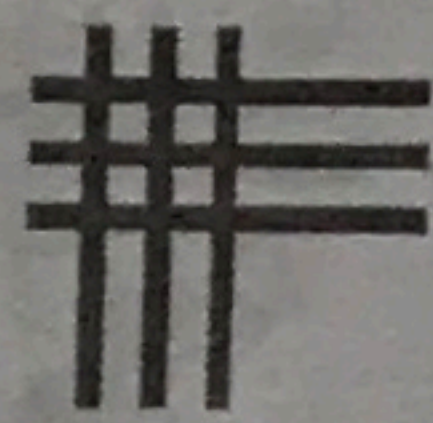
- Și atunci, care este SOLUȚIA?

- Eu cred că ar trebui SĂ RUPEM LANȚUL!

Cuvântul Legionar nr. 21

Concurs

ISTORIE NECENZURATĂ - premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de 20 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII APRILIE:

"Puteți da câteva exemple din istoria Mișcării care reflectă stilul legionar de luptă?"

nu a fost dat de nimeni, de aceea îl dăm noi, iar premiul (cartea "Din luptele tinerețului român 1919 - 1939" - volum colectiv) se va acorda celui care va răspunde corect la întrebarea lunii acesteia.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Exemplele din istoria Mișcării care reflectă stilul legionar de luptă sunt expuse în cartea lui Const. Papanace, "Diverse stiluri de luptă politică" - "Stilul legionar".

Obiectivele strategice ale Căpitanului fiind formarea omului nou și pregătirea neamului pentru înviere - un țel foarte cuprinzător, aproape religios -, și planurile lui de luptă, precum și metodele, trebuie judecate și înțelese în funcție de realizarea acestor obiective

Conform premiselor puse la baza Mișcării de Căpitan, trăirea este esențialul. Sistemul legionar, chiar după moartea eroică a lui Moța, a cărui jertfă a fost pusă la temelie Mișcării, n-ar fi fost complet dacă el însuși n-ar fi dat trăirea, pe toate gamele.

Căpitanul este primul care afirmă partea profund morală în viața politică și o realizează. Când nu poate, preferă să moară, jertfindu-se, căci victoria în compromis este însăși moartea pentru totdeauna a biruinței. De aceea el este o sinteză de erou și martir, adică de pământ și cer.

Aplicații practice ale stilului legionar

- Crearea expresiei politice

După intrarea pe arena politică prin înființarea Gărzii de Fier, ce a atras opinia publică - ceea ce era de urmărit - Căpitanul s-a retras tot pe planul că lucrează pentru viitor. A pus accentul pe educație, așa cum de altfel ieșea din structura Mișcării pe plan mare.

Deci nu a pus accentul pe activitatea politică în sensul obișnuit, în stilul democratic vechi, adică prin tratative, tatonări, sondări, aranjamente etc. A inaugurat un stil propriu, care excludea politicianismul (conform esenței legionare), dar care, în același timp, proiecta din ce în ce mai mult pe planul politic Mișcarea.

După desființarea Gărzii de Fier de către autorități, a înființat Partidul "Totul Pentru Țară".

Forma de partid lărgea baza de încadrare prin posibilitatea de înscriere în Mișcare sub calitatea de membru, care era mai puțin exigentă decât aceea de legionar, reglementată de legile severe din „Cărticica șefului de cuib”, așa cum cerea noua fază de luptă.

Or, ca și în prima fază (a Gărzii de Fier), Căpitanul nu și-a părăsit terenul moral și educativ care forma esența Mișcării și în această fază, și nu a manevrat în stil politicianist, prin întrevederi, pertractări etc., ci a adâncit educația de tabără sub formele cele mai variate și a extins-o în domenii inedite în care va constitui, pe lângă prilej de propagandă temeinică, și de educație națională în mase, creând posibilități de convertire la viitor.

- Crearea forței proprii

După cucerirea și organizarea studențimii, a doua forță reală care trebuie cucerită și organizată va fi muncitorimea.

Efectul va fi dublu: o forță combativă, care forma elementul principal de șoc al iudaismului, va trebui smulsă din mâinile lui și pusă în slujba idealului național.

Înfrățirea dintre studențime - intelectuali - și muncitorime va constitui bastionul cel mai solid al Mișcării.

Cucerirea și organizarea muncitorimii nu se va face însă prin promisiuni și compromisuri pe terenul materialismului iudaic, ci se va ridica pe planul

spiritual. De aceea, în nici o mișcare naționalistă muncitorimea nu s-a simțit atât de legată ca în Mișcarea Legionară.

Din primele momente ale luptei sale, Căpitanul va spune: "Trebuie să și luptăm pentru dreptatea muncitorilor. Au dreptul la pâine și dreptul la onoare. Trebuie să luptăm contra partidelor oligarhice, creând organizații muncitorești naționale care să-și poată câștiga dreptatea în cadrul statului, nu contra lui. ... Dreptatea ta, în cadrul dreptății neamului!" (Pentru legionari).

Când la Grivița au fost împușcați muncitorii români, Căpitanul va lua apărarea muncitorimii în Parlament față de guvernul țărăniștilor de stânga (Călinescu, Mihalache), depășind prin aceasta socialiștii salonași.

Căpitanul încadra indestructibil muncitorimea în Legiune, înobilând conștiințele derutate și speculate de evrei, iar mobilul acțiunii nu va fi de esență iudaică negativă, adică „jura contra celor care au”, ci de esență pozitivă: „dragoste pentru cei care n-au.” Aceasta înseamnă o renunțare din dragoste pentru cel sărac și pentru Țară.

b. Spiritul de corp va fi menținut și cultivat, dar nu în tendința satanică a distrugerii, ci în voluptatea creației și a dăruirii.

c. Prin dematerializare, va dispărea motivul iudaic de agitație și răscolirea patimilor până la abrutizare.

d. Darea sentimentului de stăpân va fi însă cheia centrală; evreii la clasa proletară n-au speculat atât bogăția pentru bogăție și lucruri materiale, ci patimi de dominație.

Acest sentiment comprimat la oameni umiliți și obidiți a dat luptători fanatici.

În spiritul legionar, pe aceste teme Mișcarea Legionară va ridica muncitorimea pe terenul său, punând la bază, în loc de ură, dragostea.

Sentimentul de stăpân va fi cultivat conform legilor elitei, în sensul de a jertfi mai mult.

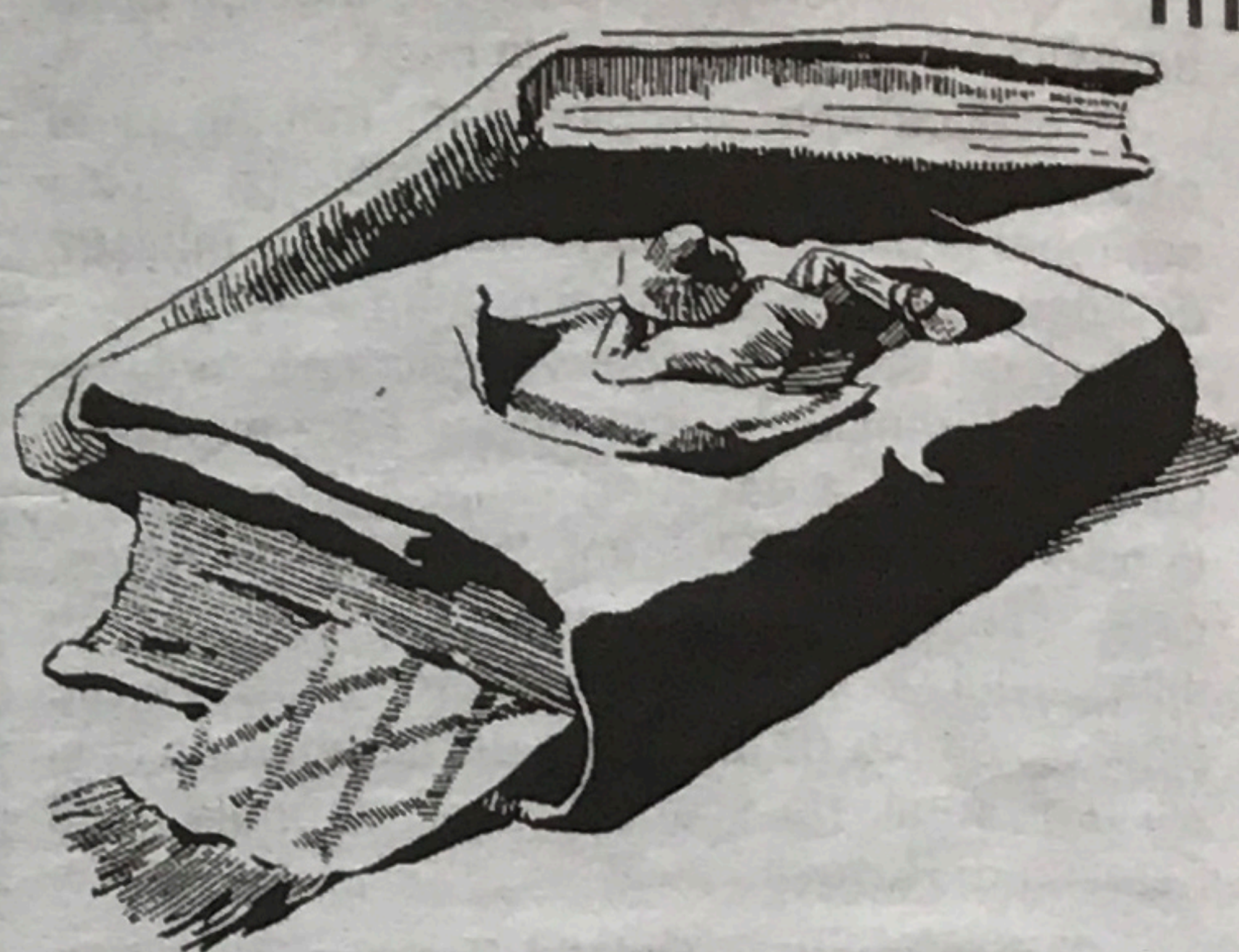
Prin cucerirea și organizarea muncitorimii, Mișcarea Legionară devenise cea forță bine înfiptă pe toate straturile românești.

Tabăra de la Casa Verde va avea acest rol de continuare a educației care se proiecta prin digul de la Vișani, dar se va adăuga încă unul, esențial: crearea de condiții pentru o forță proprie, care să fie în mod permanent la îndemână.

Obiectivul era deci școala constructivă pentru legionari și prilej de educație pe toate planurile, demonstrație de politică permanentă prin pildă în capitala țării, care atrăgea manifestații și simpatii sub toate formele, dar și construirea unui local propriu pentru adăpostirea la un loc a luptătorilor răniți care se consacrau Legiunii, asigurarea unui minim de existență.

Posibilitate de educație, dar și prilej de cercetare a aptitudinilor și calităților sufletești ale acelor din rândul cărora trebuiau să se recruteze cadrele și elita legionară.

Așadar, crearea Casei Verzi (la care se vor adăuga accesorii: grădina de zarzavat) era o bătălie de propagandă educativă, în contrast cu lumea parazită a îmbuibăților de politicieni, o demonstrație de voință și de rupere de viața comodă a atâtor intelectuali care se înfrățeau cu muncitorii, dând considerație muncii manuale creatoare, dar în special sediul unei forțe, pentru a avea la dispoziție, la orice oră din zi și din noapte,

elemente formate de luptă, gata a fi întrebuințate oricând nevoia o cerea.

Se creau profesioniști revoluționari. Dar asigurarea existenței lor se făcea prin muncă și jertfă proprie, astfel că întreaga lor ființă morală nu numai că era cruțată, dar ieșea întărită, fiindcă era la antipodul unei concepții mercenare, așa cum se întâmplă în lumea revoluționară, unde domină materialismul. Deci forța proprie se realiza din energia proprie, într-un stil propriu. Căci cel care este lipsit de forță proprie rămâne oricând la discreția acelor care au forță, și este umflat sau dezumflat în funcție de interesul acestora.

- Taberele de muncă

Acestea vor constitui un teren de activitate politică cu totul inaccesibil politicianilor și politicianismului, care în permanență au cultivat interesul partizanului în detrimentul avutului public, fapt care va îngreuna și îngreuna dispersiunile și va constitui în același timp meterezele morale ale cetății pe care nu le vor putea trece organele represive fără a se face odioase.

Toate taberele de muncă vor avea ca factor comun educația legionară pe toate laturile, fiind adevărate școli de cadre și cel mai bun prilej de activism de mișcare (creație), făcând școală faptei creatoare. Fiecare categorie însă va avea un rost special. Tabăra de la Casa Verde, Giulești, ca și orice tabără pentru sediu, va crea cazemate legionare.

Taberele de la Carmen Silva, Rarău etc. vor fi pentru educarea, întremarea fizică și sufletească, cea de la Arnota pentru elevii de liceu și cea de la Susai pentru a palmui nepăsarea politicianilor față de eroii neamului. De asemenea, în fiecare sat sau comună vor fi șantiere legionare care vor promova, prin contrast cu ravagiile politicianilor, munca creatoare.

- Comerțul legionar

Mișcarea Legionară, deși îl va practica pentru câștigarea existenței celor care vor munci, la bază totuși vor sta onoarea și sufletul, pe ideea de bătălie și biruință împotriva unei mentalități; așadar, tot principiul educativ.

Căpitanul aducea o concepție cu totul nouă: adevărata concepție creștină. Întreprinderile pot fi conduse de elite care să creeze pe criterii spirituale, adică din idealism sau impulsul creației. Acest lucru este posibil dacă se ating în om coardele sufletești corespunzătoare.

Această concepție va anima taberele de muncă legionare și cu deosebire comerțul legionar.

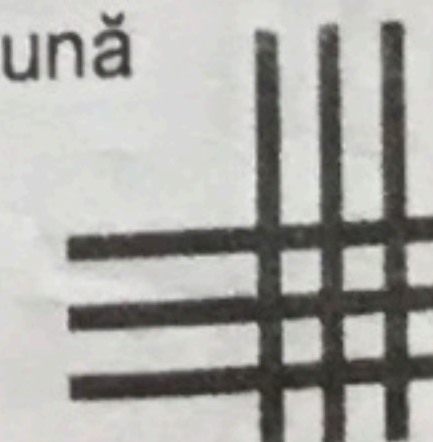
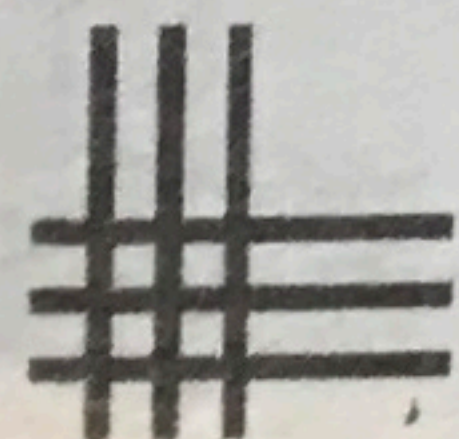
Căpitanul a pus onoarea la baza comerțului legionar și i-a fixat ca axă de dezvoltare nu interesul, ci răsplătirea funcțiunii și voluptatea creației.

- În relațiile cu ceilalți:

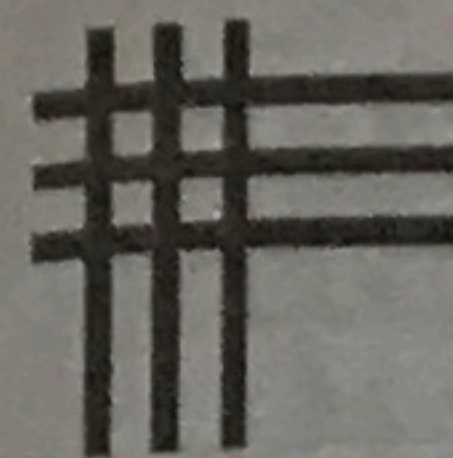
Căpitanul evita să creeze adversități acolo unde trebuia să existe o înțelegere organică.

Căpitanul a menajat armata până la extrem chiar, atunci când era izbit de ea pe nedrept. Nu era numai un calcul tactic, ci în primul rând afinitatea organică pe care o avea cu spiritul ostășesc pe care el îl cultiva cu atâta pasiune în Mișcare. Afirmarea spiritului ostășesc însemna virilizarea și înobilarea națiunii și deci întărirea statului intrat în descompunere tocmai din cauza spiritului iudaic.

Dacă aceste rațiuni de natură interioară nu erau suficiente, singură primejdia comună externă impunea acest lucru.

De asemenea, Mișcarea Legionară are atâtea afinități cu învățătura **Bisericii**, încât ar părea lucrul cel mai paradoxal și de neînțeles ca între aceste două organizații să nu existe o totală colaborare.

Mijloacele de luptă ale Mișcării Legionare în esența lor sunt aproape identice cu acelea întrebuintate de primii creștini, dar, spre deosebire de aceștia, care se mărgineau numai la această armă defensivă, care era suficientă pentru a avea viață veșnică în ceruri, **Mișcarea Legionară, care trebuie să asigure neamului românesc o solidă bază pe pământ, dinamizează această idee de jertfă, dându-i sensul ofensiv.** De aici rezultă forma activă a jertfei; vitejia sau voluptatea dăruirii în luptă pentru un ideal, care este apanajul popoarelor tinere și neobosite.

După cazul Duca, de exemplu, care a intimidat canalia politicianistă gata de a se transforma în călău, soluționarea radicală a cazului Stelescu a intimidat canală care a reușit să simuleze și să se strecoare în Mișcare.

Prin hotărârea de suferință și jertfă a legionarilor, arma represiunii s-a dovedit a produce efecte contrarii, întărind curentul Mișcării.

Chiar când trebuia să atace, Căpitanul o făcea într-o formă elegantă, și era cu atât mai dureros cu cât era mai elegant. Și aici arma contrastului își arăta efectul nimicitor, de caracter

Marile personalități ostile erau menajate. Căpitanul, de exemplu, încerca să prevină ostilitatea irațională și tumultuoasă a lui Iorga printr-o atitudine respectuoasă și prin obiectivitate, fără să aibă o nuanță de adulare și măgulire.

Poziția luată față de cuzism a fost aceea a neglijării și chiar a **desconsiderării**, ferind Mișcarea de dependență sufletească și criticism, pentru ca efortul ei să fie pozitiv.

Arma cu care se va război în principal va fi arma **ținutei și a contrastului**. La meschinăriile și uneltirile acestora va răspunde prin faptele creatoare și pline de credință ale legionarilor. Și din acest contact va ieși strivirea lor morală și minimalizarea politică.

Pretarea lor la diversiuni și incorectitudini de atac îl vor face pe Căpitan să îi situeze pe aceeași treaptă cu cei mai odioși politicieni.

- Propria jertfă

Cercurile iudeo-plutocratice care pregăteau încercuirea și sufocarea Germaniei național-socialiste erau alarmate că într-o țară aliată și condusă de politicieni total aserviți lor, cum era România, se dezvoltă o viguroasă mișcare populară, cu adânci afinități și simpatii față de statele revoluțiilor naționale. Teama că s-ar putea crea o breșă în sistemul de alianțe necesar politicii de încercuire a devenit generală în aceste cercuri internaționale.

După experiența făcută cu celelalte revoluții naționale care repurtaseră un succes răsunător ajungând la putere pentru că nu fuseseră înăbușite încă din fașă, s-a preconizat metoda forte pentru nimicirea Gărzii de Fier și a conducătorului ei.

În noua fază de luptă care a urmat **Căpitanul va a avut de înfruntat, singur cu Mișcarea lui, pe lângă politicianismul iudaizat intern, și infernala forță a iudaismului internațional.**

După înfrângerea în alegeri a planului făcut de liberali, guvernul Tătărescu va demisiona la 28 decembrie 1937, iar ca succesor va fi desemnat Octavian Goga, cu același obiectiv de nimicire, dar camuflat sub masca naționalistă pentru diversiune, atât intern, cât și extern. Scopurile urmărite erau:

a. Să deruteze și să capteze curentul naționalist al Mișcării Legionare în matca Partidului Național Creștin al lui Cuza - Goga care, din cauza slăbiciunii sale, era dependent de această camarilă.

b. Să folosească un guvern naționalist ca instrument pentru distrugerea Gărzii de Fier, iar din reacțiunea acesteia să se nască o luptă fratricidă care s-ar fi soldat cu însăși anemiarea curentului naționalist, în vreme ce partidele iudeo-democratice, ca spectatoare, urmau să se reabiliteze în opoziție.

c. Să uzeze și să compromită însăși formula unei guvernări naționaliste totalitare care ar fi avut de luptat cu atâtea greutăți interne, la care se adăuga și sabotajul economic străin.

După parcurgerea acestor etape guvernul Goga putea fi înlăturat sub pretextul că nu fusese în stare să domine situația.

Pentru "restabilirea ordinii" urma să apară ca „salvatoare” tirania iudaică a lui Carol al II-lea. Acesta era obiectivul final al manevrei făcută cu diversiunea guvernului Goga.

Regele, ca să angajeze lupta decisivă, și-a aruncat mănua.

Căpitanul n-a vrut s-o ridice, pentru a nu se pune în raport de forță într-o conjunctură defavorabilă pentru el. Dacă o eventuală lovitură la 1938 nu reușea – ceea ce era foarte probabil – ea ar fi fost o catastrofă pe toate planurile, atât în prezent, cât și în viitor.

Regele a folosit conjunctura și a pornit la atac decisiv după ce a pus mâna pe Căpitan și pe cadrele legionare.

Terenul legionar însă și structura spirituală a Mișcării permiteau retrageri strategice și în această situație, prin retransarea pe înălțimile jertfei.

Pentru cadrele mai puțin cunoscute darea la fund și supraviețuirea subterană vor fi un mijloc de retragere. În cazul celor închiși, **darea de declarații că nu vor mai activa, pentru a ieși din lagăr, avea același sens: adaptarea aparentă la situație.**

Angajarea decisivă a bătăliei de către rege la 1938, cu toate avantajele conjuncturii, avea însă un mare neajuns: era prea târziu. **Mișcarea prinsese rădăcini adânci în sufletul românesc.**

Căpitanul s-a oprit la soluția ca să se dea în gol prin retragerea în lagăr sau închisoare, acolo **considerându-se mai în siguranță de a i se imputa agitații subterane.** Avea convingerea că necesitățile politice vor determina o schimbare a atitudinii, din cauza evoluției evenimentelor externe.

Retransat pe poziția morală, **Căpitanul** va anunța prin circulara nr. 148 din 21 februarie 1938, **dizolvarea instrumentului politic al Mișcării care a fost Partidul "Totul Pentru Țară".**

Aceasta era o **retragere strategică** pentru așteptarea unei conjuncturi externe favorabile.

Aceasta era **soluția la care s-a oprit pentru faza politică, adică pământească.**

Dacă coaliția politicianistă – întreaga clasă conducătoare – în frunte cu Regele țării urma să continue prigoana și după adoptarea acestei poziții care le lăsa toată libertatea de acțiune, Căpitanul renunța la victoria politică, **optând pentru victoria morală ieșită din martiriu, care va fi cea mai durabilă.** Aceasta a fost linia strategică pe care și-a ales-o.

"Cu toții gata de moarte, înfruntând uneltirile nenumăraților mișei. Cu ce vor să ne învingă aceștia? Cu ce? Când noi, până la cel din urmă legionar, stăm gata de moarte?" (Corneliu Zelea-Codreanu – "Pentru legionari")

Nu toți legionarii au putut să înțeleagă valoarea politică a acestei linii care va constitui forța permanentă a Mișcării.

Vigoarea Mișcării în veac va adevăra însă mereu acest lucru, că biruința ieșită din martiriu este cea mai durabilă.

Când efortul pentru bătălia politică se va dovedi ineficace, atunci Căpitanul va angaja bătălia strategică ce va concorda, după evoluția de un deceniu a Mișcării, cu premisele Legiunii, pentru a face un sistem total, integral complet.

Ca esență, trecerea de pe planul eroic pe cel al martiriului nu este decât o deosebire de grad în sensul înălțării.

În evoluția acțiunii sale Căpitanul a avut ca bază violența eroică, pentru a erupe și a se impune atât timp cât nu s-a cunoscut linia morală a imbatabilității terenului.

După apariția cărții „Pentru legionari” și jertfa lui Moța, s-a încheiat această fază, pentru a se adopta o concepție superioară.

De ce s-a dat Căpitanul dezarmat în mâinile inamicilor săi?

Pentru mai multe motive tactice, politice etc.

Greșeală din punct de vedere al forței fizice, adică al raportului de forțe, dar **singurul procedeu al forței morale. Altfel întreg sistemul său s-ar fi năruit** printr-o eschivare de la arma jertfei, fiindcă valoarea și trăinicia lui constau tocmai în fondul moral.

În stilul machiavellic (amoral) nu s-ar putea concepe acest lucru ("Pentru ce s-a lăsat Mântuitorul răstignit?")

În tactica legionară, idealistă și cu o traiectorie atât de mare, **biruința nu este purtată de individ, ci de continuitatea organizației** în care se păstrează spiritualitatea creată.

Dacă a căzut Căpitanul, nu se poate spune că prin aceasta a fost biruit, din moment ce el stă pe liniile lui.

Dimpotrivă, toate biruințele prezente și viitoare se vor datora lui, fiindcă el le-a schițat vadul!

Tactica divină este tactica dragostei și a jertfei. Ea te pregătește pentru viața veșnică și Căpitanul a ales acest stil în momentul decisiv. **Pe moarte călcând devii nemuritor** și dai forța nemuritoare – suflu nemuritor – și sistemului de luptă creat.

Numai înfruntând moartea cu o voință pe care nu o încovoiaie și nu o înspăimântă nimic, nici chiar moartea, face omul ceva. Aceasta a fost concepția de bază trăită de Căpitan și Moța și formează esența stilului creștin.

Pentru creștinism crucificarea este începutul marii biruințe și cheazășia tuturor biruințelor care vor urma. La fel și cu Mișcarea Legionară, adversarii nu vor putea pătrunde și câștiga bătălia pe acest teren.

Fiecare stil de luptă își are un centru specific de greutate. La Mișcarea Legionară adversarii au identificat acest punct în persoana fizică a Căpitanului. Izbind în el și nimicindu-l, au crezut că nimicesc însuși centrul de greutate. Aceasta este adevărat, în oarecare măsură, pe planul politic imediat, dar Căpitanul nimicitor nu numai material fizic, ci și ca sursă spirituală (forța morală).

Compromiterea ar fi fost într-adevăr o lovitură mortală.

Ori acești adversari l-au izbit fizic, fiindcă moral nu s-a lăsat Căpitanul, și din această izbitură a țâșnit marea spiritualitate a jertfei totale.

Centrul de greutate al Mișcării Legionare este poziția ei morală. Numai când se izbește în această linie morală, atunci este primejdioasă Legiunea.

Mișcarea Legionară, pornind de la ideea de jertfă, va trebui în evoluția ei să jertfească mereu (așa cum spune **jurământul legionar**) și să aibă acest rug al jertfei pentru a-i lumina drumul permanent. **Sfinții au spălat și spală păcatele prelaților neonești.**

Este învins cel care cade, dacă a fost mișel în întrebuintarea mijloacelor. Nu însă acela care cade pe linia onoarei.

Căpitanul nu putea lipsi de la locul jertfei, prin expatriere. Ce s-ar fi ales de întregul lui sistem moral și ofensiv dacă ar fi fugit? Nu s-a prezentat la procesul din 1934, cu toate primejdiile pe care le avea?

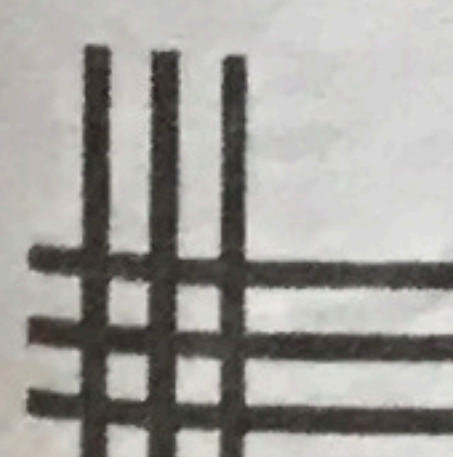
Nu se poate închipui Căpitanul, ca erou, murind în patul lui, bătrân (ca pretinsul urmaș), pentru că stilul eroic cere tinerețe și viață. **Nu secăturile, nu fanfaronii și gușatii, nu lașii se duc să înfrunte moartea pentru o idee, pentru un ideal, ci cei mai aleși bărbați.**

Prin jertfa Căpitanului s-au pus temeliiile lumii noi românești.

Este unica mare încercare a poporului român de a lua cunoștință de el însuși și de a ieși de la remorca istoriei, afirmându-și geniul său și dând chiar prototipul și sinteza omului care să însemne în mod real o depășire a stadiului actual.

ÎNTREBAREA LUNII MAI: A existat vreodată vreun pact între legionari și comuniști?
PREMIU: "Din luptele tineretului român 1919 – 1939" – volum colectiv

ABONAMENTE PE ADRESA:

Marius Prichici OP 32, CP 157, sect. 1 București
Tel.: 0746 700117

Pretul unui abonament pentru un an:

50 RON pentru țară (București și provincie); 70 RON pentru Europa; 130 RON pentru Canada, SUA, Australia.

Se pot face abonamente pentru minim jumătate de an.

CONT lei: RO07CECEB10008RON3751727

CONT euro: RO52CECEB100B2EUR3751731

Mulțumim simpatizanților care au făcut donații, domnii: M.D. și I.D. din București (2000 lei), O.J. din Timișoara (400 lei), Valentin S. din Canada (400 lei), Doru Olenici din Rădăuți (50 lei), fam. Dumitrescu din București (100 lei) și M.V. din Ploiești (100 lei lunar).
Dumnezeu să vă răsplătească însuși!

M.D. și I.D. – București: Nu știam că RADU BUDIȘTEANU a scris și poezii! Mulțumim frumos! Reproducem cu plăcere versurile compuse în închisoarea Aiudului de eruditul avocat legionar Radu Budișteanu, emigrat apoi în străinătate și autor al cărții de memorii "În secolul luminilor stinse".

ÎNTÂLNIREA

"M-am întâlnit cu Absolutul mai des decât ați crede voi:
Ne-am întâlnit cu Absolutul când tremuram în fiare goi,
La primul răsărit de soare ieșit din temniți și din cnut,
În ruga mamei la icoane, în mistica unui sărut.

Nu, nu m-am străduit zadarnic în trecerea mea pe pământ:
Am dus cu mine-mbeșugarea dumnezeiescului cuvânt.
Mi-or crește flori nesemănate la căpătâi când n-oi mai fi,
Și-o trece în urmași lyumina, în generații de copii.

În viață numai întâlnirea cu Absolutul ne dă har,
Cum mănăstirii-i dă chemarea numai bătrânul clopotar."

(FĂRĂ TITLU)

"Aș vrea să cânt despre iubire,
Despre noroc sau despre moarte,
Dar colțul meu de cer subțire
E prea sărac, e prea departe.

Aș vrea ca mâna prin zăbrele
Să poată apuca o stea,
Dar stelele-s la fel de grele
Ca sufletul, ca viața mea!"

Horațiu Oprea - Mangalia: O să vă șochez, probabil, dar... Constantin Noica este ceea ce istoria numește "septembrist". Nu săriți în sus, citiți până la final. După 6 sept. 1940, în dorința de a mări baza de susținere populară, Sima, proaspătul șef al Mișcării Legionare, nesocotind în continuare toate regulile care făceau din Legiune o organizație sigură și unică, a deschis porțile Legiunii, putând deveni membru printr-o simplă adeziune. De regulă, termenul de probă după care puteai deveni legionar, dovedind nenumărate calități morale, era de trei ani, cu excepții. Năvala oportuniștilor aderenți la Mișcare după 6 sept. 1940 a transformat-o într-o organizație politică precum oricare alta, făcând loc în interiorul ei unor elemente necontrolate și necontrolabile, distrugând disciplina internă, anulând idealurile, aruncând Legiunea într-un haos distrugător. *Categoric nu îl putem poziționa pe Noica în acest context, dar nici alături de marii corifei ai Mișcării Legionare, precum amicul său, Mihail Polihroniade, sau Ionel Moța, Alecu Cantacuzino, Ion Banea, Gh. Clime, Vasile Cristescu, Gh. Furdul, Traian Cotigă și mulți alții. Ca să fie ca ei i-ar fi fost necesară și lui prezența alături de Căpitan, în vârtoarea evenimentelor. Această absență îl face impropriu de a scrie mai târziu articole la "Buna Vestire", ziar naționalist intrat în proprietate legionară în sept. 1940. Așa-zisa "biruință legionară" (victorie a la Pirus), este declarată pe 6 sept. 1940; primul articol al filosofului apare pe 8 sept. 1940, iar ultimul pe 11 oct. 1940, scriind în acest interval douăzeci de articole; unde a fost până atunci, unde a fost după aceea??*

Marian Chițu - Focșani: Cred că am mai explicat asta, dar prefer să repet decât să vă las nelămurit. A spune că masoneria a servit interesele României este cel puțin exagerat. Masoneria militează pentru noua ordine mondială, pentru globalizare, pentru statul planetar, fără granițe naționale. Pentru a se

ajunge însă aici era nevoie ca marile imperii să fie destrămate prin revoluții și războaie, formându-se state naționale: român, ungar, austriac etc. Cu alte cuvinte, interesele masoneriei în sec. XIX au coincis întâmplător cu cel al românilor; mai departe însă aceste interese se despart, pentru că interesul românilor este să fie uniți în continuare, iar etapa următoare în planul masonic este federalizarea țării, desființarea granițelor, dispersarea românilor prin lume și așezarea masivă a străinilor de diferite etnii pe pământul românesc. Revoluționarii pașoptiști pe care-i invocați dvs. erau niște patrioți care nu cunoșteau planul cu bătaie lungă al masoneriei, și care credeau că se pot folosi de aceasta pentru a-și servi țara, așa cum și Octavian Goga, de exemplu, a crezut – naiv – că poate propune înființarea unei loji creștine.

Cosmin Podaru – Buzău: Asociația lucrătorilor tipografi din București, înființată în București în 1858 sub numele de "Casa de prevedere și economii a lucrătorilor tipografi", a fost prima asociație profesională organizată în România. Și-a încetat activitatea în 1871, dar în 1872 a fost înființată Asociația Generală a tuturor lucrătorilor din România. Așa au luat naștere sindicatele la noi. După anul

1900 au apărut uniuni de sindicate, create pe ramuri din aceleași profesii sau meserii înrudite. În 1905 s-a înființat primul sindicat muncitoresc din România - sindicatul lucrătorilor tâmplari, iar anul următor a fost constituită Comisia Generală a Sindicatelor din România, atunci fiind adoptat și statutul general al mișcării sindicale. În același an s-au pus bazele caselor de ajutor reciproc ale sindicatelor, iar după 1924 s-a trecut la reorganizarea sindicatelor ca entități juridice.

Florin Neagu – Plopieni: Ei, neașteptată întrebare! Banca Centrală Europeană este o corporație privată deținută de aceiași proprietari care au și FED, Bank of England, Bank of China, Central Bank of Russia. Toate aceste bănci naționale dețin monopolul de a tipări bancnote. Practic banii din buzunarul fiecărui cetățean aparțin acestui grup restrâns de cetățeni "aleși". În afară de Iran nicăieri pe planetă popoarele nu dețin băncile așa-zise "naționale" și nu au controlul emiterii și distribuției de monedă, fie dolar, euro, yen, rublă etc... Așadar, BCE a tipărit câteva sute de kg de hârtie igienică frumos colorată pe care scrie "euro" și a dat-o poporului grec sub formă de împrumut. Dar dacă Banca Națională a Greciei este filiala locală a BCE, cum ar putea vreodată guvernul grec să achite dobânda? BCE a dat niște hârtie, a luat-o înapoi, iar pentru dobândă cere acum o țară cu tot cu popor, resurse și istorie de peste 3000 de ani. Spre deosebire de români, grecii sunt patrioți, iar foamea i-a deșteptat, și nu vor să-și cedeze pământul escrocilor internaționali. Fie li se șterge datoria complet, fie Grecia va ieși din zona euro și va începe să-și tipărească drahma. Cine controlează masa monetară din orice țară controlează 90% din economie. E foarte probabil că familia proprietară a BCE nu va renunța la tiparnița de bani din Atena. Grecii sunt de admirat, nu de înjurat.

Gheorghe Vișoianu (fără localitate): V-ați gândit foarte bine între cele două trenuri: textul dvs. e bun de publicat. Încercați la "Tricolorul", e genul dvs.

Nicoleta Codrin

Monumentul Eroului Necunoscut în munții Buzăului

Redactor-șef:

ISSN 1583-9311

Nicoleta Codrin

Colegiul de redacție:

Corneliu Mihai, Marius Prichici, Viorel Bîrzanu, Vasile Păduraru
Secretar redacție: Corneliu Mihai

Relații
cu publicul:

Tel.: 0746 700117

Marius Prichici OP 32, CP 157, sect. 1, București

e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

